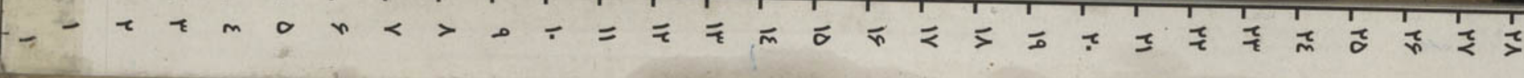
آقای محمود مشترحید
۸۶/۴/۸
اهدایی

مکه مرضیکه

ترزمین بعض قری الفرد بن ف لواح نها سمه قال اسمعوا نضربوه
فقال لا تضربونی فان اسمی لیس بعد زاناهو عمران فالوا
اسمک هذا اقبح من الذی قبله ان فیه عمراً والفاً ونوناً
من العثمان فضربوه ضرباً شدیداً قلته قال الخریة
ان من وراء المحیط جزیرة البنات وفیها شجر کثیر اذا کان اللیل
دهن حسان الوجوه معلقات بشعورهن یخرجن من علف
فاذا احسن بالهواء والشمس یصحن واق واق حتی ینقطع
بشعورهن فاذا انقطعت ماتت واهل هذه الجزیرة یفهمون
اصواتهن ویطردون البهت وفیها اشجار تحمل الثمر
اعظم منهن واطول شعوراً واذا لکی ماستسفادهم
اجیزا وفردا کهن والحطیبة عطرة فاذا انقطعت

فی التفاح و ... فی بعض الکتب ان من اکلها لا یعیش
الا یوماً ولیلة عبد الحسین الزنجانی بن مرحوم مغفور رحمه الله تعالی
خطاب شده ای از مجنون ... فریب ...
زینی طلعت لیلا ... سخن گو ...
بروحینی ... حسنی ... کفتم
مرادی ... حسین ... داد

مکه مرضعکه

جزائر بعض قرى القرد بن ف لوا من اسمه كان اسمه .... فضربوه

فقال لم تضربوني فان اسمي ليس بعبر دانما هو عمران فالوا

اسمك بهذا اقبح من الاول لان فيه عمرا والفا ونونا

من العثمان فضربوه ضربا شديدا قصة فى الخريدة

ان من جوائز المحيط جزيرة البنات وفيها شجر كبير كان اثمار

دهن حسان الوجوه معلقات بشعورهن تخرجن من علف

فاذا احسسن بالهواء والشمس يصحن واق واق حتى ينقطع

بشعورهن فاذا انقطعت ماتت واهل هذه الجزيرة يفهمون

اصواتهن ويطيرون النهن وفيها اشجار تحمل التفاح

اعظم منهن واطول شعورا والكل حسان الوجوه

انجازا وفروجا كالنساء والحة طيبة عطرة فاذا انقطعت

شعورهن وقعن من الشجرة وعشن يوما او بعض يوم

ورتما واقعها من حضر قطعها فيجد لذة عظيمة لا يوجد

في النساء وفي بعض الكتب ان من واقعها لا يعيش

الا يوما او ليلة عبد الحسين الرندي بن مرحوم مغفور .... تعالى

...

رنج طلف ليلا ليلا .... سخن کو ....

بر وجبینی ... حسن ... خطا کفتم

... جبین ... هزار ... کوی .... ادل

[illegible]

اسماء الحسنی

بسم الله الرحمن الرحیم

بدأت باسم الله روحی به اهتدت — الی کشف اسرار بباطنه انطوت

الهی لقد اقسمت باسمك دائما — باح مهجوج جلجلوت تجلجلت

اج اهوج بالاج ومهوج — وبالجلجلوت بالاجابه هللت

ابا حی یا قیوم ادعوك ابحا — بطمطام قهر اشر به الالها

افضل من الانوار فضا مشرقا — علی واحد صب قلبی بطلطفت

الا واکسبی هیبة وجلاله — وکف بدی الاعداء عنی بعلقهت

الا واجتنبی عن عدو وحاسد — بحق شماخ اشمخ سلمت سمت

[illegible]

[illegible]

بنور جلالك يا ذخري وشرح طه بقدوس سر كون به الظلمة انجلت

الا فاقض يا ربّاه بالنور حاجتي بنور جنيها جل سرها قد انقضت

بباهٍ ويا برهٍ نموه اصاليا ويا عاليا يسّر اموري تحصلت

وامرسانا يا ذا الجلال وكن وبي بسر عزيزٍ قاطع الشر اصلبت

وخلصنا من كل همٍ وشدةٍ فانت رجاء العالمين وان طفت

وحكم وابكم واعم عنا عدونا وامرسنا يا ذا الجلال بحق سمت

وفي حوسمٍ مع دوسمٍ ودوام بحصن بالاسم العظيم من العلت

والف قلوب العالمين بأسرها على ذا زهقي قولا تسلمت

وبارك لنا اللهم في جمع كسبنا وحل عقود العسر يا بوادحت

بباه ويا بره ويا خير ياذخ ويا من به الازهار من جوده نمت

ترد بك الاعداء من كل وجهةٍ وبالاسم نرميهم على الله بالشت

فيا خير مسئولٍ واكرم من عطى ويا خير مأمول الخليقة خلت

تقد كوكبي بالاسم غرا وبهجة مدى الدهر والايام يا نور حلت

فيا شلهما يا تلهما انت شلهما ويا غبطلا عبث البرباح تهلهلت

بك الهول والطول الشديد لمن لها بباب حبابك والنجاة طمعه انجلت

بطه ويس وطس بعدها ون وطسم بالسعادة اقبلت

بكاف وها ياء وعين صادها   كفايتنا من كل سوء تبلهت

بحم عين ثم سين وقافها   حمايتنا من كل سوء تعلمت

فانت رجائي يا الهي وسيدي   فقل الهم الجبران رادي غلت

بحق الف ولام وسرها   علوت بسر الاسم والروح قد علت

واعصمني من كل شيء يضرني   وادرقني الميسور فيما تعسرت

سئلت الها واحدا ليس مثله   كريما ودودا هاديا واسماء كت

ما حلوا صدا القلب من صدئه   بقيوم ديان مد السر اشعت

على ضياء من تبارك اسمه   فلاح على واحمى ضياء فاشرقت

تفجر في قلبي ينابيع حكمة   وهيبة مولانا العظيم تثبت علت

فسبحانك اللهم يا خير باذخ   ويا خير خلاق ويا خير منعت

بيرهتيه برهتيه وشكيلخ   بعز موصع كيدا ولاء علمت

بباسط ورود ان تسهل رزقنا   كريما ودودا بالرزق تسهلت

هبوط قبود قد تقيد عدونا   واقدامهم بالاسم طرا تزلزلت

عطوف رؤف ثم تواب بعدها   رحيم لطيف رؤف بالمحبة قد سمت

بدوح بدوح حب ودموح   بها جمع العالمين تحزبت

حروف بانواع علت فيشا محمد   بسر عصا موسى بها الظلماء غلت

بحق قهطيطل تهطيطل بعدها   بحق نهطيطل طيلطيل اربعت

بحق نهطيطل جمطل وسرها   بحق لهطيطل لمقفنجل صفت

عبارات آقای حاجی میرزا محمد حسین آقای [illegible] مجتهد [illegible]

راجع به سؤال تعدد ذوات باری تعالی الف لیکه دارد که چه اثر

بر تعدد ذوات تعدد ذوات الهی متناهی است یا غیر متناهی

در صورت اول تعطیل فیض لازم می‌آید و در صورت دوم

آیا مجموع غیر متناهی موجود است یا نه از صورت اول

محال لازم می‌آید و در صورت دوم یا همه تعدد ذوات الهیه از [illegible] وجود

و غیر موجود تقاضای وجود دارند یا نه در صورت اول لکن

عدم [illegible] لازم می‌آید و در صورت دوم لازم می‌آید امکان مفروض

ممتنع الوجود باشد و این خلف است جواب آنکه اراده آقای [illegible]

[illegible] با این تکرار است اگر [illegible] اول و اقلیت [illegible]

و تو باهم تعدد ذوات باری تعالی متناهی است و تعطیل در فیض

و حتی لازم می‌آید که راجع به اثر [illegible] از موجودات امکانیه

تا باز [illegible] ایجاد به این نامه عقلیه قائم است

بدایله باین باری تعالی و موجودات مادیه زمانیه موجود و وجود

دارند نه مجرد از ماده و دائمه الوجود [illegible] و [illegible] الدوام [illegible]

وجود از مبدء فیاض [illegible] موجودات مادیه [illegible]

بحق لهطيطيل مهطليل بعدها — بحق قهططيل لهططيل ابعث

وبلغني قصدي وكل مآربي — بسر حروف بالهي تجمعت

ثلاث عصي صففت بعد خاتم — على راسها شكل السنان تقومت

وميم طميس ابتر ثم سلم — الى كل مأمول بدا فد تسلمت

واربعة مثل الانامل صففت — تشير الى الخيرات والرزق جمعت

وهاء شقيق ثم واو منكس — كانبوب حجام وليس بمحجمت

واخرها مثل الاوايل خاتم — خماسي اركان على السر احتوت

فهذا هو اسم الله جل جلاله — واسمائه عند البرية قد سمت

و فاسده موجود باشند یا نه انهم بارها معلوم باشد که
متناهی مقدورات مستلزم متناهی قدرت نیست و لا تناهی
و عدم تناهی در مقدورات عدلی است و قدرت که علت ذاتی
عدم تناهی او بمعنی عدم محدودیت است بلکه دائم از وجودی [illegible]
و ثانیاً قدرت الهی را احتیاطاً اگر بگوییم مقدورات غیر متناهیه
جمیعاً موجود باشند و محال و حتی لازم می آید که غیر متناهی
بنحو اجتماع و ترتیب در وجود موجود بشود که تسلسل بدان [illegible]
تسلسل گفته و این محظور نیست بلکه مقدورات غیر متناهیه در ازمنه
و ظروف غیر متناهیه موجود میشوند و هر چه از آنها گذشت وجود
پوشیده متناهی خواهد شد و مثال این سلسله اعدادات که
بالقوه غیر متناهی است لکن هر مرتبه از سلسله اعداد که
فرض شود متناهی است زیرا محدود است میان ما دون و ما فوق خود
مثل (۱۰۰۰) که محدود است میان (۹۹۹) و (۱۰۰۱) و اینرا
در اصطلاح غیر متناهی لایقفی میگویند و ثالثاً
قدرت [illegible] احتیاطاً اگر بگوییم مقدورات غیر متناهیه باید
دارای امکان ذاتی بوده و تقاضای وجود داشته باشند لکن با اینهمه بعضی
موجود و بعضی در عدم محض باقی میباشند و لکن [illegible] لازم

لازم نمی آید زیرا مجرد تقاضای وجود بمعنی امکان ذاتی
در استفاضه از فیض وجود کافی نیست بلکه امکان دو قسم است یعنی
امکان ذاتی عدم امتناع بالغیر و امکان استعدادی بمعنی
تمامیت استعداد ماده و حصول شرائط هم لازم است و این معنی
منحصر و مختص بمقدورات موجوده میباشد و در مقدورات
معدومه نیست چنانچه مثلاً در نطفه ها میبینیم که هزارها صورت
و اشکال و اعراض برای یک نطفه جایز و ممکن است لکن عروض
استعدادات خاصه برحم و نطفه و سایر شرائط از میان هزار
احتمال یک صورت بپذیرد باقی را ممتنع الوقوع میکند و این امتناع
وقوعی است نه امتناع ذاتی مثل اجتماع نقیضین
و از این بیان معلوم خواهد شد که ممکن است قدرت [illegible]
نیز احتیاطاً بگوییم که مقدورات غیر متناهیه که بعضی موجود
و بعضی معدوم میباشند در معدوم آنها تقاضای وجود نیست زیرا
عدم امکان و قوه و امکان استعدادی [illegible]
عدم تقاضای وجود [illegible]
و الحمد لله رب العالمین و الصلوة و السلام علی محمد و آله الطاهرین
و از اینهمه معلوم خواهد شد که در اشکال [illegible] جمیع [illegible]
[illegible]

(٧)

فهذا هو الاسم ابا قاری سعد ۱ — ولا توددقد تبسّ الروح با الخنث

وان كان انسانا من الجن خائفا — فخمسة بالبشر قطعت

وان كان انسانا ارادو عبدة — فلا تخش من باس الملوك وان وهب

ولا حجة شی ولا عوب تری — ولا اسد بانی البلد هجمت

فقاتل ولا تخشى حادث لا تخف — و واسع الى الخيرات ما من الخبث

فقال علی وابن عم محمد — و سر علوم فی الخلایق جمعت

وصل الهی کل يوم و ساعة — على المصطفى المختار ما سمت سمت

	۶	ه	۱۱ ۱۱	م	ااا	
ز	خ	ظ	ث	ش	ج	ف
زکی	خبیر	ظهیر	ثابت	شکور	حسار	فرد

~~ای پاره جسم کلی کیم قانه~~
~~باتان اغول چون سرو نازیله باغدی~~
~~باتان اغرل ... نازیله بوقر ... مجرم~~
~~دور شکسته یا ... دوشکده~~
~~اوخ دکوب ... آتان اغول~~
~~... ادکوندن ... دکرف~~

حکم قیوب که ال اله برجه حوا علم بشر — فاصله ایچ قبا ... کلت برجه نجه جنم بشر

ناده الکلوی هر بیت غمه مجرم بشر — داخی او وادکمز اولدعمه برون ینکه حتی

یادیله هر شری شبعلر کوفرد نام بولدلری — بانشی اجون باق بالی باعث علاوه قولدلری

ایدوله قوم بجیا جمله احاطه او تلداری — بلم اوتر ورمج نجه هیدری شول عزتی

محشرا لوردیله یول بروردی خفقینله — یکده بصر تو کورار ناله دا جسینه

جر مطهره یاود قلدلشدیله ثور و نشینله — بولرده کیم بدل اولدر وصلت حیدری فرقتی

شاه مه انه جول بیوب عطر شمیم کربلد — کوردیله اوزکه اوجلن اسدی نیم کربلد

تابدی شفا نسیمدن جنتم سقیم کربلد — بلکه عجم فراقده اکمر بوزدی نقاهتی

بهدی صبا اود قنده کونه وهم کنار ریلد — رالحه کول کورن [illegible]

باکه بهشت عطر یدور کیده کوکل قراریدن — باکه نسیمدن کلور کوزل نگار نکهتی

کوردیه صورت الامان [illegible] اردی کلور — ناله و اجلن جهان حلب [illegible] کلور

بلکه بولوب بو عطر شش کونه مرادن کلور — هر [illegible] کجاودن یره [illegible] کوزود

سر عشق کیمروهدی اول محنت غم کینه دل — [illegible] باکه ماتیوب [illegible] جشید ل

اللهم انی اسئلك بحق هذه الاسماء العبرانیة
والطلاسم السریانیة ان تصلی علی محمد وال محمد
وان تحفظنی بحفظ الایمان من بین یدی ومن
خلفی وعن یمینی وعن شمالی ومن فوقی ومن تحتی
انك علی کل شیء قدیر یا حافظ الذین فی قلوب
المؤمنین بل هو قرآن مجید فی لوح محفوظ فالله
خیر حافظا وهو ارحم الراحمین ولا حول ولا قوة
الا بالله العلی العظیم والحمد لله رب العالمین باخبر الناس
صرین تمت الی الحقیر الاقل عبدالکریم بن حاجی
اخوند ملا علی اکبر هراتی وکتب قول هذا ملکی وانا
لمن الملک الله الواحد القهار ذیقعده

سنه ١٢٩٥

قاعده طلسم ضلع مثلث

عبد عرب سال درد خران چرخ — نفس مهین کعب شیاطین سکوت

معاد وصح حمی نار فدای عرش ٩ ٥ — بابان معطوف وطلاق در بهشت ٨ ۴ ۵

ایضا قاعده طلسم مربع

خدای وجه شهای نقصان ١ ١۴ — برادران شهر باباهای جبال ٨ ١١

بروج اختر ستاره آنکه مهره برو ١٢ ٧ ٢ — شمار نبرد در تیزاد شوم وابد ١٣

جهات جوشنای مزاج هم اشناس ۶ ٩ — در هفت بکر شرایع قسم وثلث

بکیر شبه ماه فصول سال نقش ۴ ١۵ — اصابع کف ایام عهد قران ۵

٨	١١	١۴	١
	٢	٧	١٢
٣	١۶	٩	۶
١٠	۵	۴	١۵

١٣

۴	٩	٢
٣	۵	٧
	١	۶

٨

واذا اردت ان تضع اسماء الاسماء فی لوح المثلث فطریقه ان تأخذ

عدد

فطريقه ان تاخذ اعداد الوفق عليه و تطرح منه عدد الطبع المثلث وهو خمسة عشر ثم تقسم الثاني ثلاثة اقسام فتاخذ ثلاثة وتزيد واحد اسماء وتضعه في بيت الواحد من المثلث الى ان تملا المثلث هذا اذا لم يكن فيه تكسير فان كان فيه كسر فلا يصح ان يوضع في المثلث ... في البحراح سوا مبارکه رحمه حبه حسن مطالب مواد

١٠

قل	هوالله	احد	الله	الصمد	لم يلد
هوالله	احد	الله	الصمد	لم يلد	ولم
احد	الله	الصمد	لم يلد	ولم	يولد
الله	الصمد	لم يلد	ولم	يولد	ولم
الصمد	لم يلد	ولم	يولد	ولم	يكن
لم يلد	ولم	يولد	ولم	يكن	له
ولم	يولد	ولم	يكن	له	كفوا
يولد	ولم	يكن	له	كفوا	احد

ورع و اعلم بسطم ب   رباعی صحیح

دی دو سماع بوی دلدار کرد   جان کو بسرا بچه اسرار کرد

این مرکب بر روح ترا   سر دارد و حرش عالم بار کرد

نگارا تا بچند سازم ازغم ر دو زرفت و در الم در کدید شب بروز آوردم و روز به شب تا سحرگاهان نغنودم و ما شد رصد بان طریق خیال بردم خانه خواب چون آمد چشم خشم آن آهوی دیده از بستان تر کان رم کرد در بحر از سینه ما دوش عدم توام آمد زخ زرد دسینه پر داغ شده شقایق نعمانی از چشمه چشم بصحنه چهار گلشنه شده و در مرغ عذار کاشته از مرغوم بجز زعفران ندیدم وار کشته ام ثمر بغیر از ضعف تن تا توان نشنیدم تا چند درفراغ رخت زر سرشک چشم بر چهره الله کارم و برد عفران دهد بیوفا یارا و نامهربان نگارا از غم هجران تا بچند والم انتظار تا بکی چه شد مهر مرام تیز زبان نوش گوی و شراب بعشق یاران را فراموش سینه هی هم بعا

سینه هی زفراق توخون شود چندم   هی از امید وصال تو کاش میکنم

تا کی رسید شمهای تو معاذ الله   در آرزش شکوه زجو جانب خدا دادم

من از فراق تو مردم بخاک با بسپر   کز بس عذار زلیخا بجو کندم

بالصم کرم نکیر کرید هزار خلاف   تو عذر ای دروغ تو با ز از چرا سنیدم

چلم رشته بر بسته که دارد و رشته بگسسته که آرد آهن سرد میکوبم منت

که بمن بود چون آهنت — آهن سرد است میکوبم منت

خوشه چین خرمن حسن توام — خوشه چین خود مران از خرمنت

عزیز من کمالت چه روزها با سر بردم و چه شبها با حال

دیوانه به بیابان رسانیدم خود را [illegible] از هوای خود رسته و با

رضای تو پیوسته ام از چه سخن نه و با غمت یک نه ام دیگر چه گویم [illegible]

غنچه ات از خنده در بادام از لب مباد — تا گل بیند باغ خنده تا زاری کند

روزه آوردت شرط طهارت کردم و [illegible] طهارت کام خواطر نمودم ره

آمدت راه شعف [illegible] و شادی تو [illegible] رنگینت

شیرین کام و می مرام در جام والسلام

شوم من بوی بانت ای مهوش — خوابم درآباد من بگوش

[illegible] در هنگام یاری [illegible] دو کار است [illegible] نظری و نگاه [illegible] الم

[illegible] شیرازه کتاب گسسته [illegible] و اوراق جمعیتم تار و مار

شد [illegible] امید در گلشن گشتم و چهره [illegible]

گل سرشتم در آمیزش بروی اغیار بستم و بهانه [illegible] باغ جهانت

حقابت شکفتم حالیا [illegible] نهال گلزار یاری سرسبز [illegible] و چهره [illegible] بچه تابان

شد ثمری از نهالم ندیدم و نچیدم و پاره از نانم نبریدم در آشنائی

بروم بستی و لاف عهد و میثاق در دستم شکستی حال از بی

و اعتباری [illegible] حال [illegible] چنین است وای بمن . از چه

درخت عشرت نشاندم صد بر شاخ — درخت غم نشاندم یکی دو صد بار ارم

ما در خلوت بروی غیر ببستیم — از همه باز آمدیم با تو نشستیم الخ

آنچه نه پیوند یار بود بریدیم — و آنچه نه پیمان یار بود شکستیم

دعوی [illegible] هر دم که بدهیم — شاکر نعمت به هر مقام [illegible] هستیم

ولنعم ما قال فی المهاجرت المعشوق

نچه نوروز و عید ایرشه کم اونی ملدم کم — و اولد اول روزی

فراقنک روزی کیبی — روز وصلن کبی عید اولماز

نعم فرصت [illegible] شاهزادگانم [illegible] حوریان کرده سرای کبود [illegible]

بار الآن اکوش — العاشق کالقتیل بلوا یزید

من مات من العشق فقد مات شهید

از غرابت اتفاقات آنست که علماء اول من آمن ما علوم ان اطول علیه السلام
برابر است و همچنین ستفرق امتی ثلث و سبعون فرقه بعدد
کلهم فی النار الا فرقة واحدة و لفظ فرقه با شیعه برابر است

شکوه ناکم من بیچاره و آواره و افتاده بگرداب جگرتاب چو حباب
غم از آرزوش لاام ناکام گرفتار محیط الم از دوری و سیر شد مهر از جگر
خسته و رنجور جدا از تابش غم که صفت جوش و خروش آمده چشم
درفشان و بغله همه دم لعل به خشان درخشان زنگ نازم
شده غلطان شکر مردم چشم زند دیده طوفان بلدلو آنکه
او آرزوی جام غم انجام بلد و سینه هند بدل لخته بپرداخته خود و
زگلستان بدر انداخته بر خط لجه ناید ره صد موج بلدر جای عدن
کشتی و پیشان بود از که بهنه خویش شده مستغرق توفش
جدا از وداع صدای همه رنش بر خروش زنان و شسته است
خطا کهام و آمده ام بپای خود اندر لحد تنگ گرفتار لحد محنت و آزار
در آن کشتی بیتاب سکون مسکن ارباب جنون گشته گونی

گوش کن از باب سینه جال بلدا ای عزیزان من حیران بسی گمان
زوطن خود جدا از آن جمهور مقید شده در بحر پر از شور در ایشومی آر
هر کس بنوم و مادم چو یکی بر سر خود دست زنان از ستم ظلم سپهی
سفید سینه دنیا جوزی و دگر سبز کبود آب ما عنا بیا نارنج و لیمو با رنگار
بازهری و قاش و قماش جگر دار قوی هیکلی و زر سیمکی رهی آزار
خردم که علم دمیدم از عفریت کاشان من رازیر شال
خبر سینه هم محرم جانی شده با اهل حجاز را همه چون بجنتی ما پس از
برقص آمده ناله در آمد به درابلو بی تکلیف سینه داز حکر و از
جدا آزار پیش که بودوش دست تعدی به بنوعی بدر آمده که
پای شا تا تواند نفت زد همه چون افعی دمدار بجراحت همه جو کواز
شده از سرا سر روا قسلیم ریاض سر کردن و بیاض چمن تن هم دام
سرکنان قطره زنان دست گریبان به فغان جگر ریش
غم اندیش بلدکیش زا بنای عرب هم عجم گشته کنون دامن کشتی
شده لبریز روان گشته سوی گوش بر دوش به اهن نه و دشت و از
آنجا چو رسن باز بک اند از وود آمده بر دوش ایران تنگ تار
در آمد بشکر جنی بلدلا شته شرح دستم از کشش لشکر یکه سیه‌ها

در همه جا حق و از بخت کشش دست شوب بدن خوشتر [illegible] بیشتر بدست
بیدا آمدم از عرض فرشتگان هم تا که سرانگشتان خویش شده عنان گفتار
دیر چهره و دستار شده خجلت قلمکار بدین رخت آرایش نگار
بیابان خورشید صبح دمید مهر جهانتاب چو سحاب سرآب از گرداب
لحد تاب بیرون آمد در طاق فلک همچو ملک جلوه نماید در جنت
نه مستانه رخ افروزم بر خویش به بردارم خویش خرقه براندازم
رندانه باده در جام خانه روانه کردم آغاز کنم مدح ثنا را جلی بیت
تاب تران ز آتش جهان شد بریان همه دم طالب عنوان
در بیتی شد چو تنها گستری وی دود جهد در ارمغان با همت اش ای
خاور از سر رفته عشق بر شان شد دراز بوی کیف در اراب ال بشام
این عمده رسته از غیب تجسم دم‌دم از دشمن هم [illegible] دم بدست
هم آواز نوافل لحد انداره شه [illegible] ساز من جهان برتخ
هزاران عمل از عمل خویش حجب کردش تسلیم سلیم و خطاها چو بجا آوردم
آغاز نیاز مهی عمده بجا نمایم در ابا شیخ کبارم وابا مونس غارم
من عمده خادم از حسن عاجز رازم چه شد کز سهوا داری لطف دم
در سوی رسید از طاق قدح بشارا بعد از آن [illegible] من از جرب
زبان سخنها در تو دانی و [illegible] شیخ بعهد در صحبت از بهر

از بهر چه گفتم ره به تعظیم نمودم بر زمان عربانه سرا که ذکو [illegible] تعب با عجم مسکن
بجلم خانه و بشاک عطا کن من بیچاره همانند رغبتی که تنها کی بیرون آرم
گویم که خدا الشیخ همان لحظه لله فاصله صد تیغ جرس هیچ حاجر ناظر شده
و دست تعدی طلبکاری قلبان در آویخته و خیالی گلهای ستانند و
بجای کشر کرمش بنشانند و تو راه ره به بینی کشش در دو عشم انده
و بکش کش نکش آه بشارا وای صدای از آیدم در شکم گره
دارم همچونان ابنان بخروش آمده زبادی لف همه گر کوش آمده با
تو نه دانی در چه سازی متقاضی طبیعت بتو مهلت نه هر کار بتو تنگ باد
بطریق در باریق نبرداری بیتاب وان تازی چون با دستک سر
حوانش شده سرگرم جام خانه رندانه چو ستها ز نظر را به یک تاز بر آوده
یک ابتدا ز رسی تا بکنارش در آن لحظه یک دست بداماد وصاحب ده
نصب بشد تو شوی عاجز جهان پریشان و حاوی شده و مسطر ناظر اداده
یا بجز که اقبال رسا گنده جوخ بکام تو بر گردد مخبث آوری آن مرحله
تنگ دهانا را سر قدم سوخته از وحشت هی باخته از ذات با
تاب در آن تله تسناس لوسواس درآمد و حواس نوح بر پاشان بند
ازارت لحظه آزارت به بیند نبرد زور در آن ورطه پر شور شوی
ناظر منظور مهی از آتش غم چاک طبیعت شده از سر در تیراک جان

در با کاوش انگشت گره های ورود غم گره عقده مقصد بگشاید تو گرفتار
آن عمی کشته در آن لحظه یکباره هموا میل بر سر تو گشته محسوس در آمد که
طلب همه منفعل از رنش سفینه ش شده باشی بیر زور در آب
و نفس در قفس تنگ به پیچ و تاب افتاده بوسش از نظرات زیرو آهی
ز دلت خبر ز دردی بدلت سینه ناگاه خود شدن عنان و خود شدن
طوفان نمایان شدن موج شتابان شدن فوج نهنگان در گرداب
واله حیران رس دلو به ندان به خویش زبان زند زنجا حیری خون
ارمژه ها ریزی پروانه صفت بسوزی و از ترس بخود بگوزی گوی در بیابان
عزم بنده باز سفر م به ای ملا گرزم در این حادثه خرم تو وانس مرتبه
هاله غلغله بحر بخش بس زار و با قبال حرم رکحه با بنگران موج بلد
الحبس آبرو در چشم تر تو چسک هر سید در اینجا رنجینه آثار کنار را زهم
سوگشته نمایان تو ترش خوش حال حیران بر فقدان سختان سرکنی و
سفر خویش از بر کن آنگاه سیع نشر و کلمه فرق بجنبی و بندار ...
خلق عنایت بران از همه سوخته در این لحظه آبست بیرون
آمده از بحر در آن لحظه زاغ رتبه کار با حضار تو باجی سیراه
در آید در تعب جلد بیا تا بدر فرصه در دار و غمه ترا بنده جو بدیم مبادا
کهر لعل خیش اح و با لؤلؤ مرجان بجیب بغل جوش نهان کرده عنبرش

و غورش نه ای باز رهی و بیرون از خرابات کشتی کوشش بسیار اکاویدن
دستار بیرون شدن کار تو چون صید گرفتار در آنحال نیاورد
کند در نه منشور بنوعی در شق خانه به خبر دار و حین از دلشاد در آنها زرد
تو از حول و احمی زبان حسینه و لیکت تا هشته بگوید را با ای احمق یک
ملعون شلقلق شغ کشتن الحق در توی گاو مطلق چه کنی زنگله
خانه ها   وادرا پاپشها بنه نوازا بنشف آه اسیران
مجاز لله که خوانی احباب مجاز بسی خوشگذا خبری مشغول نماز با نسیم ارنی
محرم راز بحقیقت رسی اهل مجاز بو زبان جگر ریش اسیران غم
اندیشی و دفتران عزیق بم شوبش در خوبش حیات
کف خواهش نگشت نه در دقت عیب نظر کیمیای حسنه را
که از کرمت چشم امید از هم پوشیده و هو از چو فواره سرنگش
شده از دیده روان آه کشان حاجت کسب به اهل
کنون با جای برخون ره داد کرم عام تو جوابا شد انعام عطا را
که تواند در نگو در زمن آن سرو قد سیمبر سنگدل عشوه گر لاله رخ
تازه گلی غنچه لب آل قبا را   در فراموش مکن بنده افتاده
دل داده و بیچاره خوکرده آشفته آن زلف در تار رانفس
سراغ رند و چشم تر لد غریبان همچو در جنی در زیر آب ای بجان

بود شش برگ مرد رخته هر سو به بیابان فراق توام چالهٔ حیران زار
گذاری کن بنگر هر چه آمد بسر از حسرت دیدار تو از مات وزن را
کوری چشم رقیبان بدآموز بد اخلاق سیه روی جفا جوی شیشی رنجه
شوا ماه سر منزل ما پای گذار قدحی در کش بنشین مهمان واکن
گره کت وز لب شیرین در بسته تا نوشته غلط کنم من شوخ بی
سر پا را   اسکه از خانه بیرون آمده بنشین و در رستی در آب
نکه گهی چه دیدی الف مشکین رخ رنگین بر سمن تن شیرین
گره افکنده بکیتو تک ده هیچ سنه قارا   گوشه باغ و طرف
چمن لب جوی و شراب و کباب و رباب یک قرص جو نان یک یار موافق
در به از تاج کیخسروی از حاتم جمشید جهانداری فغفور و آینه اسکندر
اورنگ فریدون سرا پیچه دارا زنده کانی و جوانی و مراد دل
عیش طرب راحت روح هر چه هست کو ام هر دو قسم خاکدر
را اصفهان عراق قسم کاشان در روم خط و ختن منبه سمرقند
بخارا ملک از کشوری سوخته بیکانه دامن ارو در کش یادگری
یا مشوار بیت بدعهد در شرط محبت نه مرآنم در بر و بار غم اندوه
بیدوالم از داغ و هجران سوز جگر از تو سوگم هر زخدا را

ما

ایضاً   ای صاحب عرصه ده ارض سرآن تاره نهال چمن مروت قدر شناس
سخن دانه بدر بکتابی جهان ادب مهر و فا را   کاشف داد الم سوق حضرت
حضورت نه بجهت عشری را الفش تموارن مهر درس مختصر الشوق
نگارش زرمانی در رفض شرف خدمت سامی شده محروم الحال مدت
یکساله از نهر سفر روز ده سر سبزی احوال سکو فال بکزی دل ادامت وفق
ساده کدام زهجوم غم محرومی از فیض ملاقات تو آسوده و از محنت واتف
نکنم شکر خدا را   چون زمانی شده ممتد در زاحوال نوازم نشد
سراغی در بسیاری شوق تو گذشت ساخته لازم ام بهر دو کس عازم
آنصوب دیدی به سرت داشته و هم ملکه حرکت اشد سلسله لطف
شما را   پس دراز نوشت در این شخص محترم نه احرام طواف
مخلص خود را
سرکوی تو تحریر نهیس مختصر الشوق بپرداخته و ملتمس آنست در این
تو بارسال مکاتیب جوش شرح دهی تازه کن حمله قوابی دعا را
چونکه مطلب بود عذر دعا گو بیت همیشه در ایام تو باشد بدوام شاعدای
تو گهه هدف تیر بلا محنت عرصه حیران شود و ش روزی احباب
تو گلزار همه خوشه ل خوشحال ز لیند ارزه جلدی دعا را

و دگر بار صبا عرصه عالم بحجت و قلمان فردوس از عهد بهاران
بر بستان جمله یاران مرغزار زیر شان حلی افکند رحمه الله و ظاهر بار
ستمدیده زولد ارخف کار رحمه الله بستانهر که راحل عزیزان شیراز
دیار همدان میکند از روی تلطف زنو پرسش و بر دوش از جهت سال
میکند نو جاری او ات رتا نبر هبوط و وطن ق ث
و ظلمات زمین را روشنا را دهد

قال سيد الساجدين ع

انی لاکتم من علمی جواهره   کیلا یری الحق ذو جهل فیفتتنا
وقد تقدم فی هذا ابو حسن   الی الحسین ووصی قبله الحسنا
ورب جوهر علم لو ابوح به   لقیل لی انت ممن یعبد الوثنا
ولاستحل رجال مسلمون دمی   یرون اقبح ما یاتونه حسنا

اخر   اانعم عیشا بعد ما حل عارضی   طلایع شیب لیس یغنی خضابها
ایا بومة قد عششت فوق هامتی   علی الرغم منی حین طار غرابها
رایت خراب العمر منی فزرتنی   وماواك من كل الدیار خرابها
دع عنك فضلات الامور فانها   حرام علی النفس التقی ارتکابها
واحسن الی الاخوان تملك قلوبهم   فخیر تجارات الکرام اکتسابها
وادّ زکواة الجاه واعلم بانه   کمثل زکواة المال تم نصابها
ولا تمشین فی منکب الارض فاخرا   فعما قلیل یحتویك ترابها
ومن لم یذق منها فانی طعمتها   وسیق الینا عذبها وعذابها
وما هی الا جیفة مستحیلة   علیها کلاب همهن اجتذابها
فان تجتنبها کنت سلما لاهلها   وان تجتذبها نازعتك کلابها
فطوبی لنفس وطنت قعر دارها   مغلقة الابواب مرخی حجابها

[illegible]

[illegible]

ناجی همان نعتش اکا شنهدی شهید اللهدر آیا بیله فکر ایلمیور فهم ایتمدی بو ابلهلکنور

سورش غوغا منم صاحب اعجاز منم محرم اسرار منم شاه سرافراز منم شاه

ممتاز منم والی آغاز منم شاه جهان ساز بو دعوادکی دریادی شهیدان

هامی ناجی ایا قوم اوکجی دراشتدوه دیدی جدیم دربانون کسدیله طشنه

همان طشنه لو جوادی کمن ستر بدیکجی منم القوم همان لوطا اشتدوز

حاوی نون سهر نبی خالق ایلدی قهر یله زبر زبرا یقوم منم قادر قهار

منم منبع انوار منم محرم اسرار منم بانی آثار منم قاتل کفار منم شاه

وفادار منم رهبر دین شاه مبین سید بطحا کلون ایلیون انصاف

منم عالمه کشف منم مقصد اعراف حساب ایلیون الله فتح توب

قاف الی قاف منم صاحب الطاف نکر حق دکلم عیسی کبی جان

القوم نکر سزدکیوز قوم نصارا منم مهر اپهال منم قدرت یزدان

منم حجت سبحان منم ناطق قرآن منم موسی عمران منم ناطق قرآن

صاحب دیوان قول ایتمیور القوم که موسی منم آیا اشتدیکیوز

بچه سحار جفاکار ایدوب سحر یله وعونه کوکی بر کبه اژدر

دم موسادن اوتور سحر نابان ایا قوم اشتدوز مرعصا اولدی

ایلیوب بلع اوکا ورلرون اژدرلری قالدولدیجران بکر حقی ذکر لوب

شمشیر شرربار او سحار نکر سزدکیوز تیغ سنانوز نکر اژدر دکل

القوم اولاری بلع ایلین الده بو تیغم دکل الدسیف ادلو سانه

نازل نکر سزدکیوز بوندا کرفتار سقرا ایا شکر کافر شطانی

بد اختر منم نور منور منم عالمه لشکر سوزوز هیچ جو جکر ناله جر جر

باجوم شور یله سویلر ار قارداشم مصطفی ندیم بدی بلاذرهم قاسم اکبر

حوروب جمله سی ببتر ایا قوم ستم پیشه و غدار حسی آزار

جفاکار خطاکار اشتدوز بونی جدیم دیدی ابراهیمی

نمرود سالوب ناره کلستان اولوب اولدم نکر سزدکیوز لشکر

نمرود همان اوددکی بو دوشت خطرناک اواوده یاندوران

آیا دکیلمی مغیلر دز ای قوم ورقیلمدن اوتور و برد یله فتوا نکر ثبت

دینه ایکوز بودکلی افعال به اعمال ایدوب مهجب الله آن سزی حقه

ال آجوب تیغ چکیوب ایتمیوز انکار نکر حق دکلم هادی دین

شاه مبین ختم نبی شیر خدا راه نمایه دوقولودین القوم نکر

سزدکیوز سنک جفا خنک اصره آتان اولمفز دیله همان

(٢٨)

اهل بیتنه بکا دکلم حقیقته ترویج ورن دینه ایا قوم نصارا ایا مشرک حق

ایا تارک عقبای جهان اولان طالب دنیا کلون سز چکون ال جهاددن

وخلادن بو نزاددن منم منبع انوار منم قاتل کفار منم شافع ابرار

منم شه دلدار ماه ساقی کوثر همان حیدر کرار منم جهره ابرار

ببال نیر بیان احمد تعلیم ایدن آیات بیانات در مورات

مقالات مقامات طهارات کرامات منم برده تیرانها لم یزلی

شاهد اکار سموات بردمات منم شمس هدی مطلع ذرات

عالی اعلا منم اهل خلقت منم مهر کرامت منم ماه

جلالت منم اختر رفعت منم برج سعادت منم اختر رحمت منم

آب رحمت گلستان فصاحت و ما ثبت خلقت

اگرچه بلورم سزلره تاثیر ایلمز هیچ بو غربت بو نصیحت دو تو ددور سزی غفلت

بلون آل علمدارم اکبرم یا اخوه نه قاسم عقل سمه سترداریمه

عمو اریمه بویا رهوار دریمه صلا ولکن بلون ای قوم منم

رحمت سبحان منم باعث رضوان منم باعث نیران جبار جب

سزی بولاان اوشطان بو کفران همان حرکت شفقان اولور

حامی نادان قوبوسوز بزی عطشان حراسان پرشان

(٢٩)

بیرشان مرادیم یوری بو بایه بله سزی احمه ایمه نیران حرام

اولمویا رضوان کورورم اولمویا جاقدور بو سعادت بو نعمت

بو جنت سزه قسمت مکر اینکه خباثت ضلالت بطالت

کسالت وشقاوت جورون حقلری بکی اولان جنگه مهیا

ایدن حمله تماشا ایدوم تا سبله دعوا جوشه زلزله

عرش معلا ملایک دیه احسن قیامت اوله بیربا

بتیرب وقت بو وقت اگرچه اوله ایک قیامت

نه قیامت جورورم اوز اوزیمه اذن شهادت نشهادت

ایده سوز جنمه می غارت جور تا عالملری محنت جور ارکون بوری

عالم اوله ظلمت باغا کوکدن بیره قان آه امان تشنه ویرم

جان یاشم زینب سنان شمر اسیری اوله صدیقه صغرا

خانم باجیلاروم قول قوله باغلو قالالار سبکی مضطر نالدیا رحمت

اسا سیلوب ططرز زبور جکه لر ناله جهلر جیشه لر جوالره تکبیر

نه جادر ونه معجر کوله کلی گیمی لیلا نه دبوم یار روا داله

قالده اروادوبره جان تبهلر کجه زنجیر طب به عبابل شه مردان

بالدم عابد بیمار اوتبدار اوبه یار شهادت ایده هزار ار

چکله شه طرف قافله زینب کبرا

سئل اعرابی عم رسول الله صم ثم یا رسول الله الصّلوة کم و

مِن کم وَ فی کم وَ علی کم فاجاب صلّی الله علیه واله

الصّلوة اثنین وَ مِن اثنین وَ فی اثنین و

عَلی اثنین وقال صم من اکل البغبغة
ریزهٔ لقمه

ولفظ الوغوغة واستعمل الخشبة
و بلند اند الخ در میان دندانها مانند باشد · در استعمال کند چوب را

امن من الشوص واللوص والعقلوص تم
خاطر جمع شود از درد شکم · و درد دندان · و درد معده

وقال صلّی الله علیه واله لا تکن اشلا بشلا لیشلاً
بخیل · حریص · طامع

فکن اهجعاً بهجعاً لهجعاً حقّ هو معدن
الفصاحة

صورت مناصب حبات نا الفصیل العباس ع · درجه‌ت مطلوم کربلا بحیره منصب

جلوداری	سقائی	وزارت	علمداری	رسالت	جبه داری
حافظ	ترکشی	مبشر	مبلغ	ندیم	نظام آرای
ظهیر	پاسبان	قاید لشکر	دربان	محرر	مدبر

در معنی کلام مولانا
خواجه حافظ

صبحدم در حالیکه بنده [illegible] عیسی [illegible] هزار

با هم آمد از شوق آن [illegible]

[illegible] کرده [illegible] جان [illegible]

[illegible] باجامه [illegible] که [illegible]

بلبلی برگ گلی خوش رنگ در منقار داشت

[illegible] گردیدم [illegible]

تا ببینم [illegible] نگاه [illegible]

بلبل [illegible] معصا [illegible]

بلبلی [illegible]

الصّادر [illegible] جامه [illegible]

[illegible]

گفتمش [illegible]

[illegible]

[illegible]

گرفتارم بدام زلف چین عنبرین موی | فرنگی زاده خوی کافر زنار گیسوی
ز یوسف بر مجنون فریبی گوشه گه شوری | زلیخا طلعتی لیلی وشی شیرین سخن گوی
سراپا ناز و دلداری تذرو کبک رفتاری | دو چشم از غمزه بر کار و هم پیوسته ابروی
نکو خالی سیه جا کرده در کنج لب لعلش | دو گوئی بر لب آب بقا بنشسته هندوی
بروی چون گل پیچان خط معاذ الله گفتم | ندارد ملک چین از [illegible] چین روی
[illegible] پیشانی رخ چاک [illegible] گفتم | تماشا کن [illegible] آویخته [illegible]
بیا و [illegible] از چشم | روان گردید [illegible] ام جوی

بوصف چشم [illegible] می خواهد | ازو گویم مطلع [illegible] مطلع [illegible]
رسید گوشه ابرو بچشم سرمه سای او | [illegible] آهوی
رسید گوشه ابرو بچشم [illegible] او | [illegible] آهوی

[illegible] بنده حال [illegible] و هر بد [illegible] مخلص [illegible]
از قبیل کلافه [illegible] آن [illegible] زن [illegible]
قریحه خامده و طبیعه جامده که هم از برکت [illegible]
الحضرت [illegible] نظم کشیده بر قانون اخذنا
من البحر و نثرنا علیه [illegible]
و اخلاص [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible]

نقطهٔ ناطق کلام علم علوه معنابیان
نقطهٔ تحت باده باطن معنا منم

عالم علم لدنی مفخر دین مبین
مظهر آب نورم مطر حسن المبین

وارث شرحه امام شه ختم المرسلین
و تجز روی ... لطف فلک قرنم

قبه قلد کیه ور ... حیدر احقرم
... ور به سماوات بو ... مغفرم

یوخ نظیریم اولندی خلقت ... به
عالم معنا بیان شمس جهان آرا منم

کرچه ... نورم لیک عبد احقرم
چاکرم ... جهانه سرورم

هاشمی ... قریش نسلی ... ورم
ناطق اسرار سبحان الذی اسرا منم

ای ... اسلمی ... سبزه
یا به ... اوش ... سبزه

یادگار عزیز [illegible]

شب [illegible] [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

این چند فرد یادگار جناب مولانا آخوند ملا محمد علی غروی عطر الله ...
وفقه الله تعالی فی الدارین بمحمد و آله الطیبین الطاهرین

لامرء القیس اذا قربت الساعة یا لها و زلزلت الارض زلزالها
تری الجبال علی شرعة کمر السحاب ترى حالها و تستغفر الارض لکفیها
هناک تحدث اخبارها و لفلک یا قدسه و اوقات و لو دره کان شقاء
یکب بها ملک عادل و یا علیها و اذلها

ختم دعای لجهة قضاء حوائج شرعیه بسیار مجرب است بدین طریق

در شب جمعه مابین نماز مغرب و عشا بدون تکلم دو رکعت نماز
حاجت گذارد و ثواب آن را به روح پرفتوح جناب امیر المؤمنین
امیر المؤمنین علیه السلام تحفه یکصد و ده مرتبه این دعا را بخواند بعد از
ده دفعه بگوید من دق باب الکریم انفتح
یا امیر المؤمنین یا ذا النعم یا امام المتقین
یا ذا الکرم انا جئناک فی حاجاتنا
لا تخیبنا و قل فیها نعم ختم این شریفه سلام
قولا من رب رحیم در یک مجلس یکهزار و چهارصد
و هفتاد مرتبه بخواند طاهر باشد و لیکن خوش بکار
جهت حوائج شرعیه مجرب است تحفه قضاء حوائج شرعیه دو رکعت
نماز به نیت قربت دارد در خلوص عقیدت در شبهای جمعه
تا هفت شب جمعه مابین نماز مغرب و عشاء بدون
تکلم بدین طریق دو رکعت نماز بجا بیاورد در رکعت
اول سه مرتبه بعد از حمد سوره والعصر و در رکعت دوم بعد از
حمد سه مرتبه سوره اذا جاء نصر الله و بعد از سلام هزار
مرتبه صلوات بفرستد مجرب است جهت قضاء حوائج
شرعیه مجرب است چهار رکعت نماز متعلق به حضرت

امیر المؤمنین علیه الصلاة والسلام بدین نهج

بجا بیاورد بود هر دو رکعت بیک سلام و در هر رکعت

بعد از حمد پنجاه مرتبه توحید را بخواند و بعد از

فراغ یکصد و ده مرتبه نادعلی صغیر را بخواند

نادعلیا مظهر العجائب تجده عونا

لک فی النوائب کل هم و غم سینجلی

بعظمتک یا الله بنبوتک یا محمد بولایتک

یا علی یا علی یا علی ایضاً در مهر شدة چهار

رکعت نماز بدو سلام منسوب بحضرت فاطمه

علیها السلام است در رکعت اول مانند نماز

صبح و بعد از فراغ سجده رود یکصد و بیست مرتبه

بگوید یا فاطمه اغیثینی و در رکعت بیک سلام

و در هر رکعت بعد از حمد پنجاه مرتبه توحید

توحید و بعد از فراغ تسبیح جناب فاطمه زهرا ۳۴

بهمین طریق الله اکبر ۳۴ الحمد لله ۳۳ سبحان الله ۳۳

ایضاً در مهر شدة و قضاء حوائج مشروعه دو رکعت نماز

بیک سلام متعلق بجناب حضرت عباس علیه السلام

بدین طریق بجا آورد در هر رکعت بعد از حمد و توحید

یکصد مرتبه لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم

و بعد از سلام بپا ایستاده بگیر از مرتبه یا یکصد و

ده مرتبه بگوید السلام علیک یا ابا الفضل العباس

و رحمة الله و برکاته بعد بسجده رود و یکصد مرتبه یا اخا

حم الی الخامس طریق دیگر در رفع شدائد رو بقبله بطریق

جلسه محمدی ص بنشیند و هر دو مشت خود را گره کرده

هر دو را بصورت خود گذارد و ده مرتبه این دعا را

بخواند خدا را بآن اسم اعظم هو العلی العظیم

قسم دهد و هر دو مشت را یکدفعه بگشاید و بگوید

اللهم کف عنی شر بأس الذین کفروا

فَاِنَّكَ اَشَدُّ بَاْسًا وَاَشَدُّ محا تَنْكِيلًا

طریقه دیگر دو رکعت نماز شب نماز صبح متعلق بفاطمه زهرا ع

و بجهت مهمات بگذارد و بعد از فراغ سر بسجده گذاشته

و صد مرتبه بگوید یا مولاتی یا فاطمه اغیثینی

و بعد از آن روی راست را بمحل سجده گذاشته بهمین

ذکر را صد مرتبه بعد روی چپ را گذاشته صد مرتبه

و بعد پیشانی را گذاشته صد و ده مرتبه بگوید و

حاجتش را بخواهد انشاء الله برآید و گرفتاری رفع

و بجمع نوشته

دشمنی این مربع را بنویسد و بدست راست گرفته

چهار صد و بیست و هشت مرتبه این ذکر را بخضوع

قلب از شب چهار شنبه تا شب جمعه سه شب

مداومت نماید

مجرب است

هذا المربع

بجهت دفع اعداء این را عمل و ورد نماید باثیر ملنگ

هر روز امتیاز کند از راه طی فقیر پرهیز کند اول

درویش بسوال آنکه گر جو ببرد ببرند را تیر کند

عدد ناقص چهل و دو کامل بعقدار و اکمل صد و ده است

آنجا که در ورد لطف بسلطان دین سه آیه را نوشته

در پیش سر در میان کلاه گذارد انشاء الله در کمال

عزت و حرمت و از شر ایمن باشد آیه الاولی

اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ اَنْتَ الْاَعْلٰی الثانیه

اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ اِنَّكَ مِنَ الْاٰمِنِیْنَ الثالثه

اَقْبِلْ وَلَا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ

الْقَوْمِ الظَّالِمِیْنَ شیخ بهاء الدین علیه الرحمه

فرموده هر روز در مدت ده روز هر روز ده مرتبه

ابتدا از روز چهارشنبه نماید و در جمعه ختم نماید اگر

اگر مطلب روا نشود لعنت بر من کند یا مفتح الابواب

ویا مقلب القلوب والابصار ویا دلیل

المتحیرین ویا غیاث المستغیثین توکلت

علیک یا رب واقض حاجتی واکفنی مهمی

ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم

وصلی الله علی محمد وآله اجمعین

• از صاحب مطلب شرعیه طریقه ختم آیه کریمه

قل اللهم مدت چهل یک روز اینقرار باید بکند و دو رکعت

نماز بگذارد و در هر رکعت بعد از حمد این دعا بخواند ایدر

بسم الله الرحمن الرحیم فدعا ربه انی

مغلوب فانتصر ففتحنا ابواب

السماء بماء منهمر وفجرنا الارض

عیونا فالتقی الماء علی امر قد قدر

وحملناه علی ذات الواح ودسر و در قنوت بخواند

اللهم انی اسئلک بمفاتیح الغیب التی لا یعلمها

الا انت ان تصلی علی محمد وآل محمد وان

تقضی حاجتی ودینی برحمتک یا ارحم الراحمین

• بعد از فراغ از نماز شروع بخواندن قل اللهم نماید تا

نه بغیر حساب چهل یک مرتبه و در هر نوبت سه مرتبه یا الله

بگوید و سه مرتبه بگوید وانت الله لا اله الا

انت وحدک لا شریک لک تجبرت ان تکون

لک ولد ختم قرآن از نسل عمر لعنه نجفی مبارک حضرت

صاحب الامر عجل الله فرجه ارواحنا له الفداء در اکثر کتب

معتبره وارث لخ دین مبین مذکور است رقعه

و بیندازد در قبر از قبور یکی از ائمه ۱۴۲

یا آنکه به بند دو مهر کند و بگذارد در میان

گل پاکیزه و در نهر یا در چاه عمیق یا غدیر بیندازد

در ان رقعه بخدمت حضرت بقیة الله سلام الله علیه

و بحضرت خود متکفل برادران حاجت اول شرط است

بسم الله الرحمن الرحیم کتبت الیك یا

مولای صلوات الله علیك مستغیثا

وشکوت ما نزل بی مستجیرا بالله

عز وجل ثم بك من امر قد

دهمنی واشغل قلبی واطال

فکری وسلبنی بعض لبی

وغیر خطیر نعمة الله عندی

اسلمنی عند تخیل وروده

ونبرء منی عند ترائی اقباله الی

الحمیم وعجزت عن دفاعه حیلتی

وخاننی فی تحمله صبری وقوتی

فلجأت فیه الیك وتوکلت فی

المسئلة لله عز وجل ثناؤه علیه

وعلیك فی دفاعه عنی علما بمکانك

من الله رب العالمین ولی التدبیر

ومالك الامور واثقا بك فی

المسارعة فی الشفاعة الیه

جل ثناؤه فی امری متیقنا

لاجابته تبارك وتعالى

اتاك باعطاء سؤلي وانت يا مولاي

جدير بتحقيق ظني وتصديق املي

فيك في امر كذا وكذا

بجای کذا وکذا حوائج خود شرح دهد و عرض کند

فيما لا طاقة لي بتحمله ولا صبر لي

عليه وان كنت مستحقا له ولا

ضعافه بقبيح افعالي وتفريطي

في الواجبات التي لله عز

وجل فاغثني يا مولاي

صلوات الله عليك عند اللهف

وقدم المسألة لله عز وجل

في امري قبل حلول التلف وشماتة

الأعداء فبك بسطت النعمة علي واسئل

الله جل جلاله لي نصرا عزيزا وفتحا

قريبا فيه بلوغ الامال وخير

المبادي وخواتيم الاعمال والأمن

من المخاوف كلها في كل حال انه جل

ثناؤه لما يشاء فعال وهو حسبي ونعم

الوكيل في المبدء والمعاد والمال ليس

• مروی است که در عدد بانهر دوصد مسکین یکی از نواب ا[ربعه]

و عثمان بن سعید یا محمد بن عثمان یا حسین بن روح یا علی بن محمد سمری

و این جماعت نایبان و وکلای آنحضرت بوده اند در زمان غیبت

صغری پس یکی از ایشان را ندا کند فلان بن فلان

بدان که عرض نماید سلام علیک اشهد ان

وانا لك في سبيل الله وانك حي عند الله

مرزوق وقد خاطبته في حياته

التي لك عند الله عز وجل وهذه

رقعتي وحاجتي الى مولانا صاحب

العصر والزمان عليه الصلوة والسلام

فسلمها اليه فانت الثقة الامين

يا دهر اف لك من خليل كم لك بالاشراق والاصيل من صاحب وطالب قتيل

والدهر لا يقنع بالبديل وانما الامر الى الجليل وكل حي سالك سبيل

ناح الحمام اعلن السديم ما اقرب الوعد من الرحيل

الحمد شكرا

اشعار جانسوز در مصيبت امام حسين

آه فرياد كه بر چه تقصير ... / با چنين حال دگر طاقت شمشير ...
كف ما تشنه كه ... / رحم كن ... در خنجر ... سينه پيش
گر ... / ... تشنه ... دستم ... شير

... / گشته ... شهيد
... جستم ... / كينه ... به ... من
... سينه من / ... كه مجروح ... سينه با كينه من

پدرم ... / ... حيران ...
كشتنم عين خطاست / كينه ورزي ...
... تقاضا ... / ... اظهار ... سيكرد
روزي ... سرم ... سيكرد / ... تا ... سيكرد

من چه كردم ... / كه كشيدم ... جفا
داغ ... / كرده ... مرا
تير ... تشنه تن اطهر من / پاره پاره ... نيزه ... پيكر من
... خنجر ... خنجر من / ... خنجر ... سر من

حال ... / ... بتيغ
... تشنه / ... عرب
تير ... دل ... زد / تيغ بر فرق علي اكبر ... زد
نيزه ... قد دلجو زد / ... نيزه به پهلو زد

پهلو ... خاك شده / بستر ... خاك شده
بستر ... خاك شده / ... شده
... تشنه آب / ... تشنه ... كباب
چه شود ... / ... تشنه جگر ... آب

تا كه ... / ... روز جزا
... روغا / ... كربلا

گفت زاير / گفت ...

(۵۰)

ایضاً

یا باید و دلت تشنه سر زین چو نشست | گم کرده رخت و دوس شکست
جان غنچه در خیمه آن شهید | ده چاره آن حسرو دین رفت از دست

زینب اندر فغان ناله و گریه کنان | بر سر و سینه زنان که شهنشاه جهان
جز بیچاره محنت کش در دل چکنم | با تو در مانی این تازه جوانان چکنم
با یتیمان سینه اندر ش ان چکنم | چون آگر گریه کنم از غم ایام شکست

مانم اکبر زار قاسم تازه فکار | مرگ عباس فکار زو که برده قرار
با تو ترسم در اکو خون خوار کنند | با یتیمان و زنانت همه آزار کنند
کف نان داخل بر کوچه و بازار کنند | غل زنجیر به بندند همه از دلت بر دست

چون اسیران تتار هوش ان دلفگار | همه با حالت زار یار فه سوار
با تو ترسم در زما موج حرامی عزیز | کو ز دشت برد با رحم نگاه تیز کنیز
کف نان بهر کیان با همه ان قوم شریر | بر بندید با همه را مجلس ان کوه پرست

ما کی شاه کی مجلس عام کی | غم ایام کی کو چه و بان کی
جز با چار داری و مجلس بیشوم رایه | غل زنجیر و ضاب (بر سر مظلوم حسین)
شرب دشوار دق رد سر مظلوم حسین | لب دندان حسین چوب ستمکار شکست

این سخن شاه شهید چون ز زینب بشنید | بکشش از چهره بدید الکه حسرت بارید
گفت خواهر چکنم اگر ماتم رفت | عون و عباس بمرد قاسم داماد برفت
رفت اکبر از غم نالان و دادم برفت | پشتم از حسرت ناکامی اکبر بشکست

چکنم نیست کسی غیر یار حرمتی | هیچ دیار اکنی وای کی غم بسی
داکه اند جد از تو طفلان شوم | دور از زین خیمه و اهل حرم ان شوم
بر صفا رزم بر خیل اسیران شوم | چکنم ها و قدیر بر زبر تو نشست
گفته این نوحه گر نالان خون جگر | خون فخ ده زنصر بلکه وقتی بشتر تاش

(۵۱)

کل من مات ولم یعرفهم | هل علا شرکیف بشر
هو فی الکل امام الکل | این من انس نا الشجر
من ابو بکر و من کان عمر | هو المبدع شمس و قمر
لیس من اذنب و ما ما ما | هو الواجب نوره قمر
کیف من اشرك دهرا و کفر | شجر الطور فمن عالمه
سهم اسم قضاء و قدر | ان الله وعین الباری
اغمد السیف متی ما بدا | الصاحب سمع و بصر
کل من جرد سیفا و فجر | ما هو الله ولکن مثله
اسد الله اذا صال و صاح | معه الله کما کان وجی
ابو الایتام اذا جاء و بر | علة الکون ولولا ما
حمد مبلغ خلد و نعیم | کان للعالم عین و اثر
نعمة منشانا و هر | وله ابدع ما اقتفله
خصم ابغضه الله و لو | من عقول و نفوس و صور
حمد الله واثنی و شکر | فالذي في المال فیه نجوم
خلد بر الله و لو | صدق في صدق فیه قیم
شرب الخمر و غنی و فجر | مظهر الواجب بالملکی
وهو التوبة وانا الشرکاء | صورة الحامل بالظاهر

جنس الاجناس علی و بنوه | نوع الانواع الی احد عشر
تام من افهم ای مقام | قد من خالقهم ای مقام
مولی صاحبة کالزهراء | او سلیل کشبیر و شبر
من یکن هلال فی المهد صبا | او یکن کبر فی عهد صغر
عنده دیوان علوم و حکم | فیطوطا عطائی وعبر
قد تراب و کبوت العالم | عنده نحو سفال و مدر
کل ما عاش یجی و صبام | بات ماتی بدمع و سهر
کلما اخر الدهر سلا | انما استضعفه الفقر
ماتو الله فاسقوه من | ما یرها فاقطع و عقر
انقا الخصم ندرکسفه | منسیح نفس و حجر
اذا الی اعلم غدیر | هی و عا الرحل بهر
قال من کنت انا مولاه | فعلی له مولی و مفر
قل تعیس و هی ونریه | من انا فانی فیه
انه الله و هل یجحد من | حیته اللذات و ...

من

يضعفني حبيك كانني حق   من الاهل و المال التليد نزيع

يجيب بلبيه اذا ما دعوته   اذا داح منه العين للغور كانع

وقيق برجع المرفقين منايع   اذا داع منه بالحشاشة داع

تخلس من لهواه ماء حبوبه   فلا الشرب ممدود ولا هو نانع

تحمل من ذات التناضيب قربت   لهن باطراف العيون المرابع

تما انشده الحسان بن الثابت يوم الغدير فقال له النبي ص

ياحسان لاتزال مويدا بروح القدس ما نصرتنا بلسانك يقول

يناديهم يوم الغدير نبيهم   بخم واسمع بالرسول مناديا

يقول فمن مولاكم ووليكم   فقالوا ولم يبدوا هناك التعاديا

الهك مولانا وانت ولينا   ولن تجدن منا لك اليوم عاصيا

فقال له قم يا علي فانني   رضيتك من بعدي اماما وهاديا

فمن كنت مولاه فهذا وليه   وكن للذي عادى عليا معاديا

هناك دعى اللهم وال وليه   فكونوا له انصار صدق مواليا

فخص بها دون البرية كلها   عليا وسماه الوزير المواخيا

تما انشده امير المومنين علي عليه السلم في يوم الصفين يقول

انا علي صاحب الصمصامة   وصاحب الحوض لدى القيمة اخو

نبي الله ذي العلامة   قد قال اذ عممني العمامة   انت اخو

معدن الكرامة   ومن له من بعدي الامامة   تمت

قصة ان بزرجمهر وزير ... لكسرى انه راى في المنام شجرة حسنة نبتت امام اريكته
وكان بيده قدح شراب فظهر خنزير وشرب منه وراى ان الخنزير جلس على اريكته وشرب
قدحا كان بيده فتحير الملك واستعبر من المعبرين فعجزوا عن تعبير رؤياه فامر المنادي [illegible]
ان ينادي في البلاد ويستعبروا عن ذلك اذ فر رجل منهم عن حسم فاستعبر منه وعجز المعلم
وكان بزرجمهر صبيا يتعلم عنده فقال انا اعبره عند الملك فاعطاه الرجل زادا وراحلة
حتى احضره عند كسرى فاحضره الملك في الخلوة واستعبر عنه قال ايها الملك ان رؤياك
تدل على ان واحدة من ازواجك مالت الى رجل وهو عندها فان شئت تحقيق ذلك
فاحضر عامة امائك فان واحدة منهن ذكر ففحص كسرى ذلك فوجد غلاما شابا بلباسهن
قد جاء مع واحدة من بنات الملوك لكونها ثقة له قديما فقتلهما وقربه الى ان جعله وزيرا

قصة ان الحلاج نادى في الناس وقال [illegible] دفتر العلماء بان
ذلك كلمة كفر فقتل واحرق بالنار وكان ذلك بعد [illegible] في [illegible] البغداد
من [illegible] وقال بعض [illegible] الحلاج انه ادعى [illegible] على [illegible] ودفعوا جثته
[illegible] وقعد الى ما كان قبره [illegible] ذلك الرجل [illegible] كلامه قال
اني اراد الحلاج بانكم اهل الذهب الذهبية وما توفون ربكم واني اريكم الذهب
والفضة ويدل كلامه على ان تحت قدميه شيئا [illegible] فحفروا ذلك
المكان [illegible] ظروفا مدفونة مملوة من الذهب فقد [illegible] فعلوا
من قتله ولم ينفع روى بعض المفسرين (السؤال) قيل ان المقام مقام التذكير
في قوله [illegible] فالمناسب ان يقول [illegible] بصيغة المتكلم وحده
لا مع الغير الدال على التعظيم جواب قد اجيب بوجوه احسنها ما افيد عن الفخر الرازي
في تفسيره الكبير بانه تقرر في الشريعة المحمدية حكم ان من اشترى امتعة بصفقة
واحدة ثم ظهر بعضها معيبا فاما ان يقبل كلها او يرد وليس للمشتري رد المعيب
فقط فاذا اتى المصلي بصيغة المتكلم مع الغير فقد عبد ربه بعبادة مشتركا بغيره
من [illegible] ولا [illegible] من شركائه من لا يرد عمله لاخلاصه لكن فهذا
لم يرد عمله فليس الاتيان بهذه الصيغة الا لايهام الاشتراك رجاء
لقبول عبادته [illegible] ولا يجاب رده

فائدة اذا اردت ان تعلم ان الخاتم في يمين صاحبك او يساره فمره ان يضرب عددا
زوجا لليد التي فيها الخاتم وفردا للثانية ثم مره ان يضرب العدد المضروب لليمنى في الزوج فيجمع
الحاصل من الضرب مع العدد المضروب لليسرى ثم ينصف المجموع فان كان مع
التنصيف كسر فالخاتم في اليمنى وان لم يكن كسر ففي اليسرى تمام دعاء
يكتب في كاغذ ويعلق من [illegible] المرأة لو عسر وضعها همصمهه
بهصمه صمهصعه بهدده مكاتبة روي ان بعض عمال
بعض الملوك كتب اليه بان التاجر الفلاني توفي وله [illegible] والوارث [illegible]
في الواحد فلو افتدت [illegible] الى خزانة الملك [illegible] دينار فكتب الملك
في ظهر كتابه وارسله اليه الميت رحمه الله والوارث حفظه الله والمال [illegible]
للشافعي لو ان المرتضى ابدى محله لصار الناس طرا سجدا له كفى في فضل مولانا علي
وقوع الشك فيه انه الله ومات الشافعي ليس يدري علي ربه ام ربه الله
وله [illegible] يجد [illegible] فقلت لا اقدام في موضع
[illegible] النعل الا ان [illegible] والنبي المصطفى قال لنا ليلة المعراج لما صعده
وضع الله بظهري يده فاحس القلب اذا برده وعلي واضع اقدامه فيمحى وضع الله يده
تأويل ان النبي قال ان الميت ليعذب ببكاء الحي عليه وهو مشكل لما ثبت
عقلا ونقلا من عدم مؤاخذة احد بذنب غيره فقيل في جوابه ان المعنى انه يتأذى
من بكاء الاحياء فانه يطلع على بكاء اهله واخوانه ويسمع رفع اصواتهم فيتألم
ويتعذب [illegible] لا يشتغلون بالحق [illegible] المعصية المحرمة
[illegible] الجيب فالمعنى ان تعذيبه هو تألمه [illegible] وقيل ان الجهلا
في عهد الجاهلية كانوا يوصون بالبكاء والجزع عليهم وشق الثوب بموتهم
[illegible] الحرام [illegible] عجيبة [illegible] القاضي
[illegible] المأمون [illegible] وكتب [illegible] شعر وكنا نرجي ان نرى العدل ظاهرا
فاعقبنا بعد الرجاء قنوط متى تصلح الدنيا ويصلح اهلها وقاضي قضاة المسلمين يلوط

من العبد الذليل الى المولى الجليل والشيخ النبيل مجمع
الفضائل منبع الفواضل فخر الورى بحر مجمع الندى
سباح البحار العوارف سباح نفائز المعارف
صاحب المجد والكرم مسخر الدهر بالقلم المحلى بحلية
العلم والرشاد المبرا من كل غي وفساد
المنزه من عوائب النقصان الملقب برئيس العلماء
اما بعد ان الله تبارك وتعالى فضلك على
الناس كلهم بالشرف والادب والعلم والحسب
واعطاك من الفضل ما لم يعطه احدا
من العالمين واتاك من الحظ حظا فاق حظ
الناس اجمعين فلان جميع الناس محتاجون
اليك بالفضائل ومقتبسون منك احسن الخصائل
انما الناس جسد انت وما الناس بنات فيه وفي

من

في موضع منك خالي فطوبى لدار الصفا زادت لها
بوجودك بهجة وبها قد شرف الله ارضا
انت ساكنها وشرف الناس اذ سوال انسانا
ما من عبد الا يحتبك ويواليك وما من شقي
الا يبغضك ويعاديك فويل لنفس جاولت مثلك
غرنا وطوبى لعين ساعة منك لا تخلوا

فيه گاهی از شروع بتحریر این عریضه باخامه ام جد نیست
که هم اینک توصیف دارای حکم خداوند هلاک وقلم اعجوبه
کلام احدوثه ما تقدم واحسن ما تاخر ما تا خرد احسن
ما تقدم اعنی بدیع الزمان آقای عدل در نظر است تو
نیز درین امر خطیر امدادم کن وکمک کردن از جانبم دریغ
مدار یا بپای بوی تو سر رشته اسطیبه بدست آید وماهی
انسمد تغابنشت که آن هی کار خویش کیر وراه بسلامت
پیش مهلا وقد جاوزت کل حد

سودای خام بحسن حدیث ما شیرینکاری باش که از عهده آن

برآی مصلحت آنکه شعر در شأن باشد کرایه اذا

لم تستطع امراً فدعه وجاوزه الی ما تستطیع

مگر دوست راه زی که در صواب از خطا و نفع از ضرر و میسور

از متعسر و معذور از متعذر باز شناسی با جوشش تازی

کنش از حلیه خرد عاری شدی هیهات هیهات

حدیث باده سواران را کی واشناسی نعیب مرغ در وادی

براق فتح با دیو وحش بحدیث داد هم و

ولیکن اگر تا به حشر در آن پوید با ولیکن مرغ

رسید و وسعت ناحیه مدحش بعینی در طیر پرواز

و هم اگر در فضایش آغاز پریدن کند از توهم وا

در عرصه ارجایش بهار ساختن خود را معرض کن

اندخنک در جواب گفتم من نیز برآنم که همه خلق برآنند

آن نیستم در قوه خود را ندانم با باهیر اقدام کنم در تقصی از عهده

او نتوانم ولی مازار زبیف راستنری و ادارت بانکه

بالکه

ما بلکه ادای بهایش خارج از اندازه امکان است و ظاهر است مدح در علی

مولا با اندازه شعر اکه نه بقدر شأن ممدوح چون سخن

بدینجا رسید خامه در زبان در جواب این تحیت و سؤال عاجز

آمد و ما حال نگارش را کم بر بیان است مخاطباً لحضرتک

العلیه بحر این جمله که ما در شأن مولای مولا

بای قلب قدرة فی وصفک وبای لسان اثنی علیک

ابقلب علیل ام بلسان کلیل ولیس لی مدخل

لوصفک حاجته فذاتک ممدوح وخلقک مادح

وایم الله ما انا ومثلی بقادر علی ذالک فانک احق

من ان یصفه الواصفون وفضلک اعلی من ان

یحصیه المحصون لانک نعمة الله علی الوری وهی لا

تعد ولا تحصی کما قال تبارک وتعالی وان تعدوا نعمة الله

لا تحصوها فلما رایت قصوری عن النیل بهذا المرام

والبلوغ بذالک المقام عطفت زمام جواد القلم عن

ثنائک الی دعائک فاسئل الله الجلیل ان

یعطیک العمر الطویل والاجر الجزیل ویدیم بقاء

ذات

بقائك و يبلغك الى مناك والسلام عليك ما حق

الصبا اليك

آیینه گون سپهر بخندید بر ارم   و عکس تو نظر تو شخص دگر ندید

چون بنده کمال ارادت آیین و ارادت کیش عقیدت

آیین و اخلاص منش است در پیوسته مهر و سلسله خود را در سلک

اخلاص کیشان دیرین و بنده کمال صداقت آیین

منسلک و منخرط داشته است به مقتضای وقت و یاری

بخت بجواب و خطاب مفتخر و سرافراز ساخته [illegible]

در همین [illegible] رفتار نموده تا کنون در قرب [illegible]

لوازم عبد بنده جسارت ورزیده هیچگونه مفاخرت

و مباهات ننموده از وصول عرایض و قبول فرایض قرین

حصول نگردیده   دولت دیدار را دیده ندید قدر

مطلب لاجرم نقش خیال کو آب   تا در [illegible] وقت

در اول عمر ثانی [illegible] است [illegible] سعادت

[illegible] بار دیگر خاطر [illegible] گردد که الا الله

در یافت نعمت حضور آنحضرت رفیع منزلت بود مبادرت

بعرض جسارت مواصله نگاری [illegible] مهمات آمال و آرزوهای

آنست در یک عمر از باقی مانده عمر [illegible] دریافت

پای بوس مبارک حرف [illegible] از این قدرت به عرض

مطالب و [illegible] نیست   و هر آنچه خواستم چیزی را قابل

حضور حضرت [illegible] از تصور آن قاصر آمد همان خرما و لوز

و زیره کرمان [illegible] آمد لاعلاج [illegible]

زمان حضور بود [illegible] مطمح نظر مبارک خواهد

[illegible] حضور داشته تا طالع نجم [illegible] وصول آن

چه تقاضا نماید تحفه [illegible] مانند [illegible]

[illegible] سلطان [illegible] چشم داشت آن دارم [illegible] نظر مبارک

و باطناً [illegible] و یقین دارم [illegible] سرافراز [illegible]

[illegible]   [illegible]

یا مجیب دعوة المضطرین

نخست استدعا نفس خطا بخش پوشش بدهر ستر خطا و عفو تقصیرات

مولای مولای انت العاطی وانا الخاطی وهل یرحم

الخاطی الا العاطی با شمول عنایت سابقه ذات پاک

از حلول جنایت لاحقه چه باک قل جاء الحق وزهق

الباطل ان الباطل کان زهوقا زانجا که لطف شامل

خلق کریم تست جرم نکرده عفو کن ماجرا مپرس والله

در هنگامه پرسش عتاب که کار را بجز از تسلیم جواب

نباشد چه دعوی کند خصم خداوند راست کر کشته حاکم است کر نیوازد اوست

چو نیکه در معذرت ذلت چه مانند ختام غبار خام لبته حبس

مبرا باد تا که گناه در جهان کسب نکو الکن که نکرد چون است نکو

ممنوع است در این سنه شرمنده تر فکنده را در درگاه کاری

از بدکاری صاحب گناه کثیر و وجه بهرا تقصیرات دیگر مجالش

بحرات قهر غضب نکند و تادیب تبارها نه کم الطاف الهی سه

ز بهر که

رسالة سرار سپاهی زنگ و کریشمه و نیز صد و درات رحکم

یبدل الله سیئاتهم حسنات سهو اقلم مودات خامه عدم

هر چه باشد از بیش کم ز لوح وجود برکند الکشتش وجود

محو و حک فرماید چنانکه خواجه معز باید ارشاد

پیر ما گفت خطا بر قلم صنع نرفت آفرین بر نظر پاک خطا پوشش باد

کرم بکو که چشم نظر کی بلاد است فلک کشته بهرزلی و دستبرد سعادت

بحمد الله الملک المنان در بلاد وان سعادت اقتران کوکب

اقبال این اوست کمال از افق جلال بی نکانه جوران طالع

و در ساحت آمال و دور کار این مخلص صادق صد هر سعادت

لامع که دیده را نوری و روح روان را صفا و سروری

چیز آمد

حاصل آمده باشد یعنی در سن عنصری تعقدات پیکران
وجود قدسی را یک جلد کتاب مستطاب متنی شرح حافظ
سرافراز بنام جناب و وزن مباهات ساخته بودند
نامه نامی سرافراز گویا گرامی نامه نامی پیرا از جواهر منضود
از حصول آن سعادت سر مفاخرت باوج سماوات کشیده در میان
خلایق بامثال و اقران بفوق جسته بسیار اند چگونه از عهده
شکر این نعمت عظمی در اوقات حیات تواند برآمد بمقتضای باطن فرخنده
سمات این هدیه را در حقیقت از امور ضعیف و از انچه
لاغر و نحیف تر است از گوشه ضمیر منیر که رانده و بخاطر مبارک
مبارک آورده اند آنچه تفکر نماید در هر جهت حسن سعادت را
از جمله تعجبات روزگار مشاهده در دوری در زیارت آن کتاب
مستطاب قسمی افتاد اکثر اوقات بسط له مطالعه فهمش
و صاحب بیانش و عبارت رنگینش که هر حرفش لذتی
بخت برده و حظی بسیار در یافته خاصه علی الخصوص اوقات

س

کسانی که فهم ایشان درک معانی نماید و اندیشه رسم آشنایی
فرماید در وقت نزول و شرح کلامی که بخواجه سرکار را یعنی محدث
و خوانش شان در آن برانداخته بکوش هوش بفرمایند
و نظم و نثر عبارات رنگین که بهر منه و فیض یاب
مثوبه خصوص این هدیه را قدر کتاب مستطاب بدرجه
خطاب و دانسته از هر نقطه آن تک بحر تجربه و جهان کمال
حاصل کرده بلکه از زبان شوق حرمت اورا از جمله فرائض شمرده
پسندیده نزدیک سران است در مقصد آرزو و تعویذ بازو نماید
پسندیده نزدیک سران است در مقصد آرزو و تعویذ بازو نماید

سده شهر بنده حق شناس بعد از شرح مراسم اخلاص عقیدت
معروض رای خورشید اقتباس میدارد در بعد از مرخصی از
کرباس بهشت اساس چون نو فراس پرورش قطاس
نشسته با هزار اضطراب و تلواس و چندین خوف
هراس با نهایت خارخار و وسواس عزم راه کرده باوز
و شناس همراه و همکاس و ولی وهم لباس

حصر آیات چون رشته روانست وگاهی بر قلت جمع
چون سافه روانست وقتی از زیرش توده کافور مقلد
بدر الماس وفصح در آب باران مشغول عند ترتیبی وا
وارهانست وحمله حرارتی چون هجوم فوج بلوج وبلیاس
وارسته [illegible] بهر اعصاب بدن چون پود وتار رگ بافتن
وجبور از نهایت سردی چون سامری مرض الدمس
آویخته راکب زرد گشته که در جورث ونعش وبرکوه
ازمانده که در رکوع وسجود وسپاس ودرد ودوری کوه
کوه کاهی رفیق ذنب کاهی قرین راس با این حال گاهی
منوتی مخفر المدس وگاهی استمداد از جناب عباس وگاه
اعاده به قدر اعوذ برب الفلق والناس وعع هذا القیاس
از عبث آیات درخیالات عدم اشعاد وشناس واز
مفارقت حضور در کمال حرمان ویاس وگاه شانه حصر از
احساس نغمه عیش مرور چون کاسه مغنی وکیسه صاحب اقدس
خالی دمقابل شعور ونیز اس حواس درشکواه بدل قرینا

الطف والطاف لهذا بتوسط ملاس شمه از حرارت اشتیاق
ثبت صفحه قرطاس نموده بمقام التماس آمد در این هنگام
اجماع وجلادس محلص را توملنبه مدار حصول [illegible]

در دو اثنا نامه عزیز [illegible]
درد ولمو [illegible] معاجون [illegible] قلم
[illegible] نحوش [illegible] قلم
امراض [illegible] اولمونش [illegible]
[illegible] لطوفان قلم
بلبره نوع بدل ایلیه نقد حال قلم
[illegible] علاج [illegible]
صبرم [illegible] کیندی قالماتی [illegible] قلم
[illegible] زمان معارف
[illegible] قلم
[illegible]

لِأُمِّ عَمرٍو بِاللِّوَى مَربَعُ ... طَامِسَةٌ أَعلَامُهَا بَلقَعُ

1 تَرُوحُ عَنهَا الطَّيرُ وَحشِيَّةً ... وَالأُسدُ مِن خِيفَتِهِ تَفزَعُ

2 رُقشٌ يَخَافُ المَوتُ مِن نَفثِهَا ... وَالسَّمُّ فِي أَنيَابِهَا مُنقَعُ

3 بِرَسمِ دَارٍ مَا بِهَا مُونِسٌ ... إِلَّا صِلَالٌ فِي الثَّرَى وُقَّعُ

4 لَمَّا وَقَفنَ العِيسَ فِي رَسمِهَا ... وَالعَينُ مِن عِرفَانِهِ تَدمَعُ

5 ذَكَرتُ مَن قَد كُنتُ أَهوَى بِهِ ... فَبِتُّ وَالقَلبُ شَجٍ مُوجَعُ

6 كَأَنَّ بِالنَّارِ لِمَا شَفَّنِي ... مِن حُبِّ أَروَى كَبِدِي تَلذَعُ

7 عَجِبتُ مِن قَومٍ أَتَوا أَحمَدًا ... بِخُطبَةٍ لَيسَ لَهَا مَوضِعُ

8 قَالُوا لَهُ لَو شِئتَ أَعلَمتَنَا ... إِلَى مَنِ الغَايَةُ وَالمَفزَعُ

9 إِذَا تُوُفِّيتَ وَفَارَقتَنَا ... فَفِيهِم فِي المُلكِ مَن يَطمَعُ

فقال لو كنت اعلمتكم مفزعا كنتم عسيتم فيه ان تصنعوا

پس اگر اعلام مفزع من کنم میکنید نزدیک انکار شما

صنيع اهل العجل اذ فارقوا هرون فالترك له اودع

چون بهارون قوم گوساله پرست پس نگفتن بهتر از گفتن مرا

وفي الذي قال بيان لمن كان اذا يعقل او يسمع

هم درانجا بیان گرچه بود بهر اهل سمع واصحاب خرد کا

ثم اتته بعد ذا عزمة من ربه ليس لها مدفع

بعد از ان از حق رسیدش ایتی که نه بد تاویل وتعویقش درا

ابلغ والا لم تكن مبلغا والله منهم عاصم يمنع

که رسان ورنه مبلغ نیستی حق ز اعدا میشود حافظ ترا

فعندها قام النبي الذي كان بما يامره يصدع

مصطفی برخاست نزدان جا بود دهنده فرمان برابر خدا

يخطب ماموراً وفي كفه كف علي ظاهرا يلمع

خطبه گفت ودر کفش کف علی بود تابان وعیان وبرملا

رافعها اكرم بكف الذي يرفع والكف التي ترفع

خوش گرفتن خوش گرامی دستها رافع ومرفوعها هر دستها

يقول والاملاك من حوله والله فيهم شاهد يسمع

گفت درحالی که در دورش ملک بود حاضر درمیان سامع خدا

من كنت مولاه فهذا له مولى به النيران يستدفع

هرکه را مولا منم مولا علی است هیچکس راضی نشد زان مقتدا

كونوا له بعدي كما كنتم معي فلم يرضوا ولم يقنعوا

فاتهموه وحنت منهم على خلاف الصادق الاضلع

متهم کردند تن پیچیده شد برخلاف صدق پهلو قد مرا

واضمروا غدرا لمولاهم وضيعوا ما قال واستبدعوا

تعسا لهم من امة خالفت اضلها شيطانها الاكوع

وضل قوم غاظهم فعله كانما اناهم يجدع

خشمگین گشته قوم از کار او شد برسعد بده پیچی دشن گویا

حتى اذا واروه في قبره وانصرفوا عن دفنه ضيعوا

تاکه بعد از مرگ دفن وانصراف اکثری کردند ضایع انچه را

ما قال بالامس واوصى به واشتروا الضر بما ينفع

که سفارش کرد پیغمبر بقوم نیک را کردند با بد اشترا

وقطعوا ارحامه بعده فسوف يجزون بما قطعوا

قطع ارحام نبی کردند قوم زود می بینید در محشر جزا

وازمعوا غدرا لمولاهم تبا لما كانوا به ازمعوا

قصد با مولای خود کردند مکر بیخ بر کندند با این مکرها

لاهم عليه يردوا حوضه غدا ولا هو فيهم يشفع

که بر و وارد بر حوض اش نشود که شفاعتشان کند روز جزا

حوض له ما بين صنعا الى ايلة والعرض به اوسع

حوض او باشد زصنعا تا یمن تا زمین شام هر پیشش فضا

ينصب فيه علم للهدى والحوض من ماء له مترع

درمیان شان ایستد برپا علی حوض کوثر پر زاب با صفا

يفيض من رحمته كوثر ابيض كالفضة او انصع

وَلُؤلُؤٌ لَمْ تَجْنِهِ إِصْبَعُ — بَطْحَاؤُهُ مِسْكٌ وَحَافَاتُهُ

گوهری او را نه چید انگشت — کناره ان مشک و کناره نهر ان

حَصَاهُ يَاقُوتٌ وَمَرْجَانَةٌ — يَهْتَزُّ مِنْهَا مُونِقٌ مَرْبَعُ

ریگش از مرجان و از یاقوت و در — سبزه‌های تازه لرزان از صبا

أَخْضَرُ مَا دُونَ الوَرَى نَاضِرٌ — وَفَاقِعٌ أَصْفَرُ أَوْ أَنْصَعُ

سبز خرم در نظرها ای کنار — با چهار رنگ زرد و با چهره

فِيهِ أَبَارِيقُ وَقِدْحَانُهُ — يَذُبُّ عَنْهَا ~~ابن أبي طالب~~ الرَّجُلُ الأَصْلَعُ

کوزه‌ها و جامها بر کران — مرد اصلع دور ساند علی تو

ذَبًّا كَجَرْبَا إِبِلٍ شُرَّعُ — يَذُبُّ عَنْهَا ابْنُ أَبِي طَالِبٍ

دور کردنی شتر را از آب — دور سازد علی از آب خوش

وَالعِطْرُ وَالرَّيْحَانُ أَنْوَاعُهُ — زَاكٍ وَقَدْ هَبَّتْ بِهِ زَعْزَعُ

بوی خوش ریحان زهر نوعش همت — می‌وزد بر وی نسیم خوش هوا

رِيحٌ مِنَ الجَنَّةِ مَأْمُورَةٌ — ذَاهِبَةٌ لَيْسَ لَهَا مَرْجِعُ

راه حق آید نسیم اش از بهشت — منقصد با بازگشت از دف

إِذَا جَرَتْ يَوْمًا لَهَا نَفْحَةٌ — أَذْكَى مِنَ العَنْبَرِ أَوْ أَسْطَعُ

يَفِيضُ مِنْهَا شُعَبٌ خَمْسَةٌ — وَالخَلْقُ مِنْ حَافَاتِهِ يَشْرَعُ

عَلَيْهِ ذَائِدٌ عَادِلٌ — ذَاكَ عَلِيٌّ بَطَلٌ أَصْلَعُ

إِذَا دَنَوْا مِنْهُ لِكَي يَشْرَبُوا — قِيلَ لَهُمْ تَبًّا لَكُمْ فَارْجِعُوا

نزد او قرب شرب او گویند شان — راه برگردید چند ان بر شما

دُونَكُمْ فَالتَمِسُوا مَنْهَلًا — يُرْوِيكُمْ أَوْ مَطْعَمًا يُشْبِعُ

راه خود گیرید نهری بطلبید — یا طعامی بهر سیری شما

هَذَا لِمَنْ وَالَى بَنِي أَحْمَدَ — وَلَمْ يَكُنْ غَيْرَهُمْ يَتْبَعُ

این برای شیعهٔ آل نبی است — آنکه غیر را اندر رد پیشوا

فَالفَوْزُ لِلشَّارِبِ مِنْ حَوْضِهِ — وَالوَيْلُ وَالذُّلُّ لِمَنْ يُمْنَعُ

رستگاران کو ز حوض اش نوش کرد — وای و خواری بهر ممنوعش سزا

وَالنَّاسُ يَوْمَ الحَشْرِ رَايَاتُهُمْ — خَمْسٌ فَمِنْهَا هَالِكٌ أَرْبَعُ

مردمان را روز محشر از علم — پنج باشد در سقر زان چار تا

فَرَايَةُ العِجْلِ وَفِرْعَوْنِهَا — وَسَامِرِيِّ الأُمَّةِ المُشْنِعُ

رایت گوساله و فرعون شان — سامری قوم بوبکر و دغا

وَرَايَةٌ يَقْدُمُهَا أَدْلَمُ — عَبْدٌ لَئِيمٌ لُكَعٌ أَوْكَعُ

یک علم در پیش عثمان یهود — بندهٔ معیوب و لنگ و بدهوا

وَرَايَةٌ يَقْدُمُهَا حَبْتَرٌ — لِلزُّورِ وَالبُهْتَانِ قَدْ أَبْدَعُوا

یک دگر پیش ان رو به عمر — مبدع بهتان و کذب و افترا

وَرَايَةٌ يَقْدُمُهَا نَعْثَلٌ (نعثل) — لَا بَرَّدَ اللهُ لَهُمْ مَضْجَعُ

رایتی هم زان ابوسفیان سگ — گرم باشد خوابگاهش دائما

أَرْبَعَةٌ فِي سَقَرٍ أُودِعُوا — لَيْسَ لَهُمْ مِنْ قَعْرِهَا مَطْلَعُ

در جهنم هست جای هر چهار — از تهش نبود طلوع ان چاه را

وَرَايَةٌ يَقْدُمُهَا حَيْدَرٌ — وَوَجْهُهُ كَالشَّمْسِ إِذْ تَطْلُعُ

رایت حیدر بود در پیش او — گر رخش چون مهر عالم پر ضیا

غداً بلا في المطفى احيدر · وراية الحمد له ترفع

مطفى فردا به حيدر بر خورد · رايت حمد شفی لسپارل

مولى له الجنة مامورة · والنار من اجلاله تقزع

هست مامور از جنان مولا بهشت · آتش از بيمش فزع داد ب

امام صدق وله شيعة · يروا من الحوض ولا يمنعوا

آن امام صدق دارد پيروان · ميخورند از حوض آن آب صف

بذاك جاء الوحي من ربه · يا شيعة الحق ولا تجزعوا

آمده وحی از خدای ما چنين · گر فزع فارغ شويد ای شيعيان

الحميري مادح حكم لم يزل · ولو يقطع اصبعا اصبع

حميری مدح شما دايم كند · گر كنند انگشت انگشتش جدا

وبعدها صلوا على المصطفى · وصنوه حيدرة الاصلع

بعد از آن بار درود بی عدد · بر نبی و محمد او شير خدا

الحميري في قوله صادق · وحبكم في قلبه مودع

لم ينثن عن حبكم ساعة · لو قطعوا اربا الى اربع

وبعدما تترى على سادة · لولاهم الاعمال لا تنفع

اعني علي الطهر واولاده · هم عدد الاشهر يا سامع

اقول وجدت في بعض تاليفات اصحابنا رضي الله عنهم انه روى باسناده عن سهل بن ذبيان قال دخلت على الامام علي ابن موسى عليهما السلام في بعض الايام قبل ان يدخل عليه احد من الناس فقال مرحبا بك يا ابن ذبيان الساعة اراد رسولنا ان ياتيك لتحضر عندنا فقلت لماذا يا ابن رسول الله فقال لمنام رايته البارحة وقد ازعجني وارقني فقلت خيرا يكون ان شاء الله فقال يا ابن ذبيان كاني نصبت لي سلم فيه ماة مرقاة فصعدت الى اعلاه فقلت يا مولاي اهنئك بطول العمر ربما تعيش ماة سنة لكل مرقاة سنة فقال لي ما شاء الله كان ثم قال يا ابن ذبيان فلما صعدت الى اعلى السلم كاني دخلت في قبة خضراء يرى ظاهرها من باطنها ورايت جدي رسول الله صلى الله عليه وآله جالسا فيها والى يمينه وشماله غلامان حسنان يشرق النور من وجههما ورايت امراة بهية الخلقة ورايت بين يديه شخصا بهية الخلقة جالسا عنده ورايت رجلا واقفا بين يديه وهو يقرء هذه القصيدة فلما راني النبي صلى الله عليه وآله قال لي مرحبا بك يا ولدي يا علي سلم على ابيك علي فسلمت عليه فقال لي سلم على امك فاطمة الزهراء فسلمت عليها ثم قال لي وسلم على ابويك الحسن والحسين فسلمت عليهما ثم قال لي وسلم على شاعرنا ومادحنا في دار الدنيا السيد اسمعيل الحميري فسلمت عليه وجلست فالتفت النبي صلى الله عليه وآله الى السيد وقال له اعد الى ما كنا فيه من انشاد القصيدة فانشد يقول ... فبكى النبي فلما بلغ الى قوله ووجهه كالشمس بكى النبي وفاطمة ومن معه ولما بلغ الى قوله قالوا له لو شئت اعلمتنا رفع النبي يداه وقال الهي انت الشاهد علي وعليهم اني اعلمتهم ان الغاية والمفزع علي ابن ابي طالب واشار بيده اليه وهو جالس بين يديه قال علي ابن موسى عليه السلام فلما فرغ السيد من القصيدة التفت النبي الي وقال يا علي احفظ هذه القصيدة

فرزند از خدا خواست یک در این بعضی از خواص ملی که هر روز بعد از
نماز صبح یکبار بخواند آن روز خوشحال گذرد و دولت یاور شود اگر با خود دارد
ایمن شود از شر جن و انس و دزد و دشمن و جوش و پری اگر بالای خود ببندد
[illegible] خود را بان ببندد همه کس با دولت شوند و سجده جا [illegible] در [illegible] اگر کسی با سم
یکنفر از منافق نبویسد و با خود دارد آن شخص مطیع و فرمان بردار او گردد اگر دشمن داشته
باشد با دولت [illegible] اگر کسی [illegible] این خطبه را سه بار بر کف خود بخواند
[illegible] به برکت این خطبه در چشم سلاطین [illegible] عزیز و مکرم گردد باذن الله اگر خواهی
کسی را دولت خود کنی همین خطبه را [illegible] بخواند [illegible] روز جمعه در مسجد یا در بلندی [illegible]
باشد [illegible] در شب [illegible] خود [illegible] بکس [illegible] البته بیقرار گردد
یا بر جامه محبوب بخواند یا بنویسد در زیر سنگ گران [illegible] البته بی قرار گردد [illegible]
اگر کسی را در میان زن خود ناسازگاری باشد در میان نماز شش رکعت نماز گذارد [illegible]
در هر رکعت صد یکبار سوره الم نشرح بخواند و بعد این دعا را بخواند [illegible] فلفل سفید و بر
آتش نهند و اگر [illegible] باشد محبت او [illegible] و اگر این خطبه را [illegible] بخواند [illegible]
[illegible] هر [illegible] نظر برو کند محبت [illegible] او شود اگر [illegible] عقد این خطبه را
بخواند اگر [illegible] در حق زن شوهر بکنند باطل شود اگر [illegible] باشد
چنین [illegible] از [illegible] چنین خطبه را نوشته در گلو [illegible]
همراه او [illegible] باشد [illegible] اگر خواهی [illegible] قرار گرداند [illegible]
[illegible] خطبه را بخواند [illegible] و [illegible] دقیقه تمام
باشد بر آتش اندازد اگر [illegible] باشد خورش را باور سازند
هر که این خطبه را هر روز بعد از نماز صبح بخواند جمیع کارهای او [illegible] شود

هذا كتاب البدر البهية لبحر العلوم قدس سره

احمد شكرًا على نواله مصليًا على النبي وآله

وبعد هذه درر بهية ... أصول فقهنا بها محوية

صنفت فيها أصله الأصيلا ... أرجوزة نظمتها تسهيلا

واستعين الله في الإتمام ... بحسن توفيق إلى الختام

الفقه علم بفروع الدين ... عن اجتهاد كامل متين

موضوعه فعل المكلفينا ... غايته الفوز بعليينا

أصوله الإجماع والكتاب ... والنص والعقل والاستصحاب

وبعضهم زاد عليه المشتهر ... وما إذا الخلاف لم يكن ظهر

بل قيل بالرؤيا وشرع قد سبق ... والفعل كالتقرير بالقول التحق

علائم الوضع كما أفادوا ... علائم الوضع [illegible] السلب والاطراد

والسبق والتنصيص من أهل اللغة ... وللمجاز الصحة [illegible] بلغه

ويصدق المشتق بالوضع على ... ملابس المبدأ لا الذي خلا

حقيقة شرعية

وفصل الحقائق الشرعية ... وهكذا المعاني العرفية

ثم العبادات أسامي للأعم ... ورجح الأخص أو الأهم

فيما اذا تعارض الاحوال · والاشتراك بعضهم احالوا

عموم الاشتراك والمجاز عن · بحثهما المعهود معن فاعلن

في الاوامر والنواهي وما يتبعهما من المفاهيم

والامر والنهي لحتمي الطلب · في الفعل والترك وفي الثاني وجب

الفور والتكرار لا في الاول · والضد مسكوت فلا تقول

كذاك القضاء والمقدمه · وتفسد العبادة المحرمه

لا غيره والمفهوم ان تبادرا · فحجة فصادا ذا منحصرا

في الشرط والعادة والتعليل · والعدد والحصر وعن قليل

حجية الوصف وليس بعد · ولكنه مرجح يؤيد

مفهوم قيد هكذا دون اللقب · ولا جواز عند نسخ ما وجب

مفهوم اللقب هو المفهوم المستفاد من تعليق الحكم على الاسم المقابل للوصف علما كان او كنية او لقبا او اسم جنس

والامر بعد الحظر والنهي على · اثر الوجوب نخصه قد جعلا

توسع الوجوب وقتا جايز · وسوغ ترك الندب راسا مايز

بينهما والعزم ليس بالبدل · بل خير وانما بين اشخاص العمل

ثم اجتماع امر والنهي على · ذي الجهتين فجدلن تعقلا

اذ فعل العبد بالاختيار · فالجبر ممنوع فلا تمار

واستقبحوا الامر بما قد علما · امره انتفاء شرط لزما

لكنه مثل البدا يستحسن · لنحو الاستصلاح مما بينوا

في العام والخاص

وللعموم صيغ وضعن له · كالجمع ان يضف والام معه

ومن وما وكل فرد اشتهر · من العمومات كمثل ما ندر

والمطلقات الشرع ليست تنصرف · الا الى الشايع ثم من يضف

مفردا او يحله باللام او · نكرة جمعا فعمومها ابوا

في غير نفي وعموم المنزله · كترك الاستفصال ايضا قوله

على الذي شاع وقل قفوا لهم · ان شفاهي الخطاب لا يعم

والجمع ادناه ثلثه وفي · نهاية التخصيص واحد بقي

اذ بعموم وخصوص وشبه · يحققوا لعلاقة المطلبه

في التخصيص

ما عام الا وهو قد خص وما · خصص قد صار مجازا فاعلما

والحق حجة في الباقي · والفحص لازم على الاطلاق

وان مخصص تعقب الجمل · ففي سوى الاخير قف لذي العمل

وارجع الى الاصل وعاما نحو · بمضمر لبعضه خصص وثق

وفي ذا باغلبية المخصص · واقل الظاهر بالمنصص

ان فهم العرف وكان ذا كذا — فمطلقا خصص ودع المأخذا
حتى المناطيق بمفهوماتها — والأمر بالأخبار ان تعمل بها
اذ احتمال النسخ مرجوح ومن — خصصه لقاه تخصيص الزمن

في المطلق والمجمل

ما شاع في امته فمطلق — وقيده بالذي لا يطلق
بشرط ما مر في الباب بين — اذا تعارض ذوا وجهين
فارجع الى المرجحات اولى — ادلة اخرى واصل اصلا
ما عم لفظا بالمحل لا يخص — لكن كثيرا عمموا الحكم الاخص
لنحو اجماع وحكم ما ورد — لأجله مطلق قيل لم يرد
لمجمل امثلة قالوها — وحده ما احتمل الوجوها
مع التساوي واذا تعذرا — حقيقة فخذ مجازا اظهرا
وان تساوت المجازات هنا — فمجمل قف كي ترى المبينا
وجاز تأخير البيان مطلقا — وعند وقت الفعل قد تضيقا

في الاجماع

اجماعنا سوى اتفاق يكشف — من قول معصوم وقد ينكشف
ذا من وفاق خمسة مبينا — ولو يرى الخلاف من مائتينا
ولا ارى وجود مجهول النسب — شرطا بل المناط قطع يكتسب
من كثرة الظنون والحدس ومن — في مثل عصرنا ادعاه لا يهن

وخرق اجماع مركب كشف — عما مضى امتنع ثم اجماع السلف
نقلا الينا خبر عالي السند — ولو طوينا عنه باب الفقه سد

في الأخبار

يثبت بعد الفحص من ظن رجح — اذ سد باب العلم اصل متضح
الخبر القطعي حجة وما — يفيد ظنا فكذاك حيثما
فكم صحيح او موثق نذر — عليه قدمنا الضعيف المشتهر
وحيث لا ترجيح في ظنين — فخير المشهور في الحكمين
وقيل قف او ارجع الى الاصل ومن — حينئذ يعمل بالجزم المهتن
ولا تقس ولو باولوية — الا اذا نص على العلية
او نقح المناط قطعا او فهم — فحوى من الخطاب لفظا فافهم
ما الاصل الا عام من خبر — كذاك الاستصحاب في حق النظر
فخذهما وراع ما قد مرا — من حكم الاخبار اذا تحرا

في الاجتهاد والتقليد

واخذ الاحكام باجتهاد — فرض كفائي على العباد
ولا ارى وجها لبحث التجزية — وعندنا الصواب قول التخطئة

في شرائط الاجتهاد

وليشترط فيه علوم الادب — اذ ورد الشرع بلفظ العرب
كذا اصول الفقه والرجال — وما به يعرف الاستدلال
وليحلل الخلاف فيما اجمعوا — وقوة التفريع شرطا انفع
والعادمون الشرط فليقلدوا — من كان عدلا مؤمنا مجتهدا

واعتبروا الوصفين في راوي الخبر | عنه وما عليه تجديد النظر
والاحتياط لازم اذ عدما | واعلم المفتين فقها قدّما
ولا تقلد ميتا فقد نقل | عدة اجماع على ان لا يحل
ولا اجتهاد في ضروريّاتنا | وغير توقيفي موضوعاتنا
ويحرم التقليد ممن اجتهد | وفي اصول الدين من كل احد
مرجحات النص في الاخبار | تعارضت عند اولي الابصار
فالظن لا اقوى حين ذاك يتبع | والامر للمجتهدين يتسع
فرجحوا الا ان ما يرجح | من عقل ونقل وذا متضح
واوّلوا المرجوح كي لا يطرح | والجمع للشاهد ايضا صرحوا

قد جف قلمه الشريف الى
(هنا)

قال فبما اغويتني لاقعدن لهم صراطك المستقيم ثم لآتينهم من بين ايديهم ومن خلفهم وعن ايمانهم وعن شمائلهم ولا تجد اكثرهم شاكرين قال الرازي بعد ذكر بعض الوجوه اما حكماء الاسلام فقد ذكروا فيها وجوها اخر احدها وهو الاشرف الاقوى ان في البدن قوى اربع هي الموجبة لفوات السعادات الروحانية فاحدها القوة الخيالية التي يجتمع فيها صور المحسوسات ومثلها وموضعها البطن المقدم من الدماغ وصور المحسوسات انما ترد عليها من مقدمها واليه الاشارة بقوله من بين ايديهم والقوة الثانية القوة الوهمية التي تحكم في غير المحسوسات بالاحكام المناسبة للمحسوسات وهي موضعها

چون دیلر که سیجا باشی دار او نته قالب
جسمی مزاج ایچره الیوب فرح ثریا یه
ای رضوی صفحه و انده خطلری ابرلور
وارث وارث موسی نك اوزدی پرده طور
پرتو چهره خون هیدی تجلی قیلدی ظهور
بزه دی رحم الهودی نبی موسایه
قاف تا قاف توب نثر ایدن وصف ادلول
بالبصیرتدی کونام اهل بایجور نسون
کر بو حالتده تفقد ایده غنچه لبلون
دیده حکم لیتوی حضرت یحیایه
کوچه حارپرده باخولدر لوخ بسته
عاشق اله اولولدر خط وجه محسنه
کر بصیرتله بر چشمده تالی اولت نه
وار ار طعن ایله یوسفله زلیخایه
خلق و خلقده رخ حسنده مغمر ان
نطق قلبنده امام حسنه بنزر ان
لم وحلولتده صلابتده بابا حیدران
ثم قلبده ا و [illegible] یه
کوزلیلو تکوب دن سکز ابکه حتری
بسمده ثم ایالون سینده خرج احتسین

سالالنسخه
[illegible]

استعداد یاری ار یافت نشد ان مصحبت تا اهل اطاعت عبادت

صحبت نیکان زجهان دور گشت خان عسل خانه زنبور گشت

سینه کس قدر همائی نداشت صحبت کس بوی دمائی نداشت

با نفس هر که بر آمیختم مصلحت آن بود که بگریختم

بلمشدوم که چرا او لنه قالور دلیلی   شام ثوم الحره درتبر بر بیله بو خانه یه

یاهر دوب یرده گونلرک علی عاقلوی   یا لثودن قالی اخوب ثوبان اد شهدا کوزوده

زهره چاک اولدی آنانی ایراد عقول از بریرزدوی   بو زبوره قوی یتیلی اچم بیله بیلید بیله

هیمواز بوده کلوب اهل جفا غم تیلی   چالور بلکرده دف ودا برنا شه تیلی

نه او اورجلدنا تاج شهری بو جمعیتلی   کلمیدی بو آنا ان کاش بو دنیا یه علی

شامون عورتری بوغوغرا اجره چوخ جلل   بر ربه ینی نشان وبروب بیله حیال

بو حوانه گوره لی حکلی اولوب زهم وتول   باکر مالکامری تیمویدی تمشا یه علی

علی شنیر وطنه گیتم اورگ قانه دونوب   کوزی بویله ادی یا جون فاطمه کیمی اکو

سنه گوره جک ویه جک قردیشمه لی نه اوکو   ما رداقالر زینه دیوم فاطمه صغرا یه علی

داتمزنده نیغلوب شیعه کردی سینه و وار   سالکون قلبی یا مار شیعه کالیبی وانهار

لطفله ایله شفاعت. اونالی لیبی وانهار   واتینه اهل حضرت زهرا یه علی

سینه دن درخلاص شدی اهر مپت از حبس یزید ملعون

معلومی خلاص شادی چو که حسینون عترتی   قبلر ییده ملعلعه چوتش باوب ثوق حیی زمانی

قافله یه اولوب چو که بشیر رهنما   سید ساجد به عوض ایتدی که ای عبیده

بوره دا کی یول آیر بلور بریوله سمت کربلا   برده مدینه ستننه دار بویولون علاقه سی

ذوق وصالدن ییره بیک توکردی بیدار   بیک ابصر یه تب دکلر ایتدیله یا ک ترتی

ییرای برزاره بوزدونه بیله اووداعتی   چو که حالی گلشنی کولدرته ی جفا کش

علی اورکولی یا توب اوخلولوری تو تیلی   جوره جفا وظلمیدی یاشلادیلار تکیای

در شهی حیلی قرینه زینب داراوا دستگیر   عوض ایلدی که یا اقا چیده دله یتیم

قول قوللا بالوب بزی ظلمیله قرقه بیزا   برلی زیده چیکدیلر دار چوخ اولوک خطلر

برم زید قصه یتی یاشلادی چوق اوتکخو   بیلدیر چوخ قفادن دریاما لیه کرتلوب کلو

بولدی عودی رلقی قرتمونی اولکه سو یلو   عرض ایدوب اری بابا منه ییده دله چوخ نشان

ای بابا یا مده بره جملی عیش قوره للدر   اهل حرم یا شی اچوق جملی ایکیتر شهر لا

جدیم اوپن اوردا ایلدلر اظلمیله چوب ودبلا   قویدی منه کنیز اودی شامون اوبه جا عتی

بریری باغونه یادب برجه نرازی اوخشولور   بیله اهلاددون کیدوب صبر و قرار اوخشولار

قرعلی اکبری لیعز ارا اوخشیور   بردم علیا ده ظلم برایدر قیا متی

کوردیلر بوعودلی ادار اهلر ها یا یی   کاه علی اکبر اوا کاه عوادیغ و دایلی

یا دا ایدوب دیر طولی یاسه اوزی جفا تیلی   حمزه کیمی حالیدی بو سینده عمی جعفر

یتدیله نهر علقمه باتیر وروب خفا تیلی   کوردیله بر جوانی یاتوب سکیده اولمش راه قاتلی

راه حسیده و بروب قوللاری حکم و قاتلی   چو که سکینه دن اوخون وار ایدی چوخ چتی

یمنی اوچوز اودن بریلوه یاتدی کربلا تو   سینه ووالله یغنه اوخونی وعلا لیلی لی

بزم عزاده شالدایله دعا اولاوله   تاکلی اربعینی اولا قسمت حسنی

سیه ابرو طرف باطلی ای عجمه نن الله | ایلله نجون جهله بوفسکر ملرا

ایلوبله یقلی نوح او باربار ایچون خواه | اول باره لوبه باره دوار ابر کلکن عجمه

گویا او عرب ون دا جبر کیمه یرنو جودور | سردار یکیدوب [illegible] اولون دشمن خوار

جسمی هدف نیزه و شمشیر دی او خودور | بیلوردی اوقومه او باراجون عجمه

چون تلدی اوخ چوبه چول ابک یارالی | هیچ وجهله اولمادی [illegible] یارالی

عجمه دیرس منحف اولمش سه یارال | [illegible] تاری اولور [illegible] عجمه

هردم که تنفس ایدر اول [illegible] عطشان | جوش ایلوری هر یاره فواره کیمی قان

قانلر اولدی دشتی اولوب بحر طوفان | چون نوح بحر دور [illegible] عجمه

آخونه قیامتدی که بو فرقه عدوان | صف صف اولو لور [illegible] یاران

یوخسا که باباه مروره عطشان [illegible] | اوقانه خسته شه [illegible] عمره

هر لحظه دیر دشمنه العطش ای قوم | [illegible] کش ای قوم

رحم ایلون عطشدن اورکم ایتدی [illegible] ای قوم | بو ایلر [illegible] عطشدن [illegible] عجمه

دقتلی اوکلی بیکره بر ایله نظاره | کلمز بو قدر یاره شماره یوسته

بو قانه باتان کر بابام اولسه نه چاره | ای درد وغم و جور زمانه چکن عجمه

کورم بر علامت که کلور از بر فاق | براق کیفتی شخص پسر [illegible] براق

بابام طرفندن اولدی عجمه [illegible] | کلمز بدی بو میدانه طرف هیچ کیمدن عجمه

بو واقعه دن قلبم اولور زار و شکسته | بولمز نه علاجتدی [illegible]

عارت اتمه جلادجی ابت کیمه وقتندره ی | کمی ایا یاریخ ریاودیل یامنه زنده بزی

برجه باکتول اولرزم باغر و افغا نمزه | تا رحم ایلول دیده گریا نمزه

بلکه اولر دریسه سکن ویره زندانمزه | تا اجل دار کلبه نوبت جسنیده بزی

اما بو زسلم اولوب چه قدی برام چکشیمز | اما بونو [illegible] کوزلری بولماز [illegible] چکشمز

چوخ چکیندی اوبا و اولرزم ذوقتیمز | جمیعه [illegible] نینه نی سیتوبده بزی

بز ایکی طفل یتیم غربت ازاد اولودق | چو خندی دشمن بره [illegible] دیرابی کرادق

بجه مدتدر که زندانه [illegible] دبره یتوق | غصه برک ایتدی هلاک [illegible] دنیاز زنده

اولمشوق جور فلکدن سنه قول باغلو گرفتار | مال دنیا طمعنه [illegible] بزی ایلمه خار

کسکلی اغو تورمه پسی بزی بازاره بار | سالکلان قول کیمی الده ورمه دل افکار

سنه حصار اولوق ایالکا [illegible] دخی | اکر [illegible] ضعیف بولورین [illegible]

سی اولون خاطر سنه دوره نزر [illegible] | خانم اولمور [illegible] باباجی دقیده بزی

بر ایا بابا جبر دار [illegible] کوزل | ابا باجیه [illegible] حسرت [illegible]

فراق [illegible] | [illegible]

فی کلامه بهضاره

سیه اندازلق کیمدی او خوینیلعمه | بر دادرسی یوخدی [illegible] عجمه

اطلوش اتیا بر یوقی لشکر کافر | گویا [illegible] لشکر [illegible]

بال پر اچوب شهر عقاب [illegible] دوره | [illegible] لشکر [illegible] عجمه

آیرلدی تامامی تولر خیمه‌لر اوسته   بو اسیر آتا قیزلاری قیلدی چاره‌لن عمه

ای عمه ور ار قوم دغا خیمه‌یه آتش   واللهی اسیر اولماقمیز اولدی مشخص

یو خدور بو تیامامین اره جفاکش   سندن سوای ای جور و جفایه آرانان

بو اهل شقاوت ایده چکلری غارت   شام ایلی بزه ایلیه جک طعن و شماتت

راحت اولوم ناگه منی ایتمیه ادیت   بو قوم جفاکار بابا سز اولدوردی عمه

یا هردی دل نالگی بو درد و مصیبت   شام ایلی وفات ایتدی بو مظلومه بحسرت

عمه اکنده‌ن چوخ توب عرض ایتدی بو ایکاپت   بس تولر باما بشه کلتول عمه

فی کلام الفقراء بابا ال بزد

ای دوستلر ایستی قوم اوستونده باباجان · باجون چتار اری یاتوان ته یاتیله سینی

ای اولدان قانه آغشته قطیع الوجیبی   وکورس یوخ مگر ایکی رسول الثقلین

بابام سنی امام فاطمه قره عینی   یا حسینم دکورس وارث علی حسنی

یتون اولوب ریک بیابان بلادی کفنی   تا ... اولموری صبح وجهیکه

کر حسینم اولدوروب یخوردی ایوب قلبی   ای اولدان زینب آغوش رسول اکرم

وار بو قوم ... اولمیری پیغمبریلی   حقوقی ایچویله رعایت ایتون اولسر دلی

یا اوب ظلمیله انگشتوی انگشتریلی   برنه نون دخی چوبیله اتون قوم دنی

سر و تنا قر دلجو یده جامی وار ایدی   اتکه وار دونانه ال کونده تاماداار

ای حسینم دخی یا تونده عباسی دار ایدی   ای گیدن غارته عمامه وهم برتیبی

وار بادیه اکه کلمی دقته نن ار شیخ نانی   دیدون ای بابا جان منه نن کتره ... تابی

فاطمه ارشاد تقدیری اوغول

... [illegible]

دیا عالم یا بلایه توجه الیوب
ایلمون حقله وحدت ویا آیری
حرم کونه چکیدیس ای سعدن
عزت کم قدر اولری کم
تاره کمی عورته بو قوم جلاد
یا قلدوری اچو قدر ایده جک
طعن و شماتت ویا کیم یتیم
یلع اصغر مجرم جکره آیا اوب
کیم اوز ... اولدی ...
... کولملرا کونده اوقدر
زحم ... ایدر اکیب

وارث کل الشیع ...

یا توزدون ... ولی رکی ... شهید
... عون ... ظلمیله توتوب
... اودخویان ... اوغلان ...
... صف توره کوز جبلو
نیه ... دیدون قومه امام اعظم
کو پیمبر یا ... اولدی ... اوستونده
... جکر کوشه ... اوردی ...
کمشیدی اودا قوم ... بولوی
بری ... دکه ... ایدره ...
... فاطمه ای
... قوم ...

سنم عالمه برور اتمام ساتح کوز سنم جد کبار یدی بنزه نادی رهبر انام
زهره ازهر امام حسنون وارثیم برباخون اکمند ه دربهرانس بهر
درقرابه بزه نازل ایدوب خالق داور دیون نالسی ملایکلری
حرام ایتمشم ای قوم تمکر کلون ال کوتوردن منبردن آیا قره کافر
فرهنگ وجبش وارومه کیدوم بادل بغضلر بزه دیرام مالی عالملری
ایلقوم ضلالت دیدیلر یوخدی یورجعت کرو راق زیبره جهلت
انا ای نافعه او رقیامت دیدوم اول قوم نصیحت داخی داقلمدی
حجت دیدلر جوابم یوخ دیردی عطف نزی بولبلر عطشدی
سولوب اصغر جواب ده انالسکره بوزلدی عمر سعد لعینی
ستک ابتر که نیه دریوبوز ای قوم بیراخر اودوم اونیه ی صغیر
ناحی بکنمر بوردیلوب حریلی لشکر باغش تک اوخی یاملدیردی
اکرز بدیم شی عقاب اوخدان آچوب پر اودم اوخلاندی
بیع اصغریول جسمی اولوب طعمه خنجر تو التونده ه وارد ب
قولداری حانی عباس وحادار دلاور نسی اته ان یاتوب اول
قوم ضلالت ایا معدن عصمت انادی شافعه اوزقیامت
یاتوب خیمه ده کاهیم انا غارته کیتدی زاروزیور ایله عارت
ایلیوبلر داخی حالادی برچادر و معجر براکمنده اولوب
چرخلر انفعال وو مرده توب قول قولد باغلوب اولادی شهر کبوتر
... نوحه ه نالک احقو بنی علی اکر شفاعت ایده کی
سالماق روز قیامت کربلاکی میرزا عبدالرحیم نالک مرثیه

امن تذکر جیران بذی سلم
مزجت دمعا جری من مقلة بدم
ام هبت الریح من تلقاء کاظمة
او اومض البرق فی الظلماء من اضم
فما لعینیک ان قلت اکففا همتا
وما لقلبک ان قلت استفق یهم
ایحسب الصب ان الحب منکتم
ما بین منسجم منه ومضطرم
لولا الهوی لم ترق دمعا علی طلل
ولا ارقت لذکر البان والعلم
ولا اعارتک لونی عبرة وضنا
ذکر الخیام وذکری ساکن الخیم
فکیف تنکر حبا بعد ما شهدت
به علیک عدول الدمع والسقم
واثبت الوجد خطی عبرة وضنا
مثل البهار علی خدیک والعنم
نعم سری طیف من اهوی فارقنی
والحب یعترض اللذات بالالم
یا لائمی فی الهوی العذری معذرة
منی الیک ولو انصفت لم تلم
عدتک حالی لا سری بمستتر
عن الوشاة ولا دائی بمنحسم
محضتنی النصح لکن لست اسمعه
ان المحب عن العذال فی صمم

لکن اصحابت لیست فی زمانهم
لله ذریته بهذا اوله النعم [illegible]
من یعرف الله یعرف اولیة ذا
فالدین من بیت هذا ناله الامم [illegible]
[illegible]

ويكفيك عليك ان من احسن القصائد التي نسبته ضعيفة المصحف بالكلية واطرف القصائد اثر
من الاثار فيها من ابيات الاسلام والاتيان لما ظهرت فيها سعة عظيمة وفضيلة جليلة من
مناقب وفضائل امير المؤمنين عليه السلام التي لا تحصى اورده سيدنا الاجل
السيد المرتضى علم الهدى عليه الرحمة في بعض فوائده فنذكر جملة من اشعار تلك القصيدة

فقال بعد جملة من اشعارها عليك صلوة الله يا خير الورى ظهر لك الله تعالى بطهيك للذي
عليك سلام الله يا قاسم الظى ويا قاتل [illegible] ويا ساقيا زهرا ومن كلم الموتى ومن [illegible] الهدى
ومن صدق ومن سلم النذرا وزوجه الرحمن فاطمة التقى وعلمه الاسماء وقلده الامرا
ونادى به يوم الغدير مبلغا على ولي الله والاية الكبرى واعلمكم علما واحلمكم لقى
واطهركم قلبا واشهركم فخرا الا كل من والى عليا فقد نجى وخاب الذي اخفى لحيدرة غدرا
رقا منكب الهادي الابن ربه وكسر اصنام الطغاة على كسرا هو النبأ والاذع هو السم للعدى
هو الموت يوم الروع والاسد الذعرا فكم لعلي المرتضى من مناقب الى الله لم تحصي الرواة لها عشرا
كاحد وسلع والنضير وخيبر ويوم حنين واقتحامه بدرا وعنه يكون ان سمعنا رواية
قضى حسنها ان انظمها شعرا فتى على المرتضى بين صحبه بكوفان قد صلى بنا الظهر والعصرا
اذا اقتحمت حجر الوصي حمامة فرمت اليمنى الى كمه اليسرى فقالت اجرني يا علي فان لي
فراخا بوادي الاثيك اودعتهم وكرا طواها القوى من اربع فهي جرع فتيمت
الغنى ما يقوتهم فجرا مررت بقاع فانقطعت لحته من البر اذ اوحى الى القضا
صقرا رايت القضا لما رايت انقضاضه على اجرني سيدي واكتب الاجرا
فقال لها قري وقوتي طرفه اذ الصقر ها وقاصد يتبع الاثرا فاهوى
الى حجر الوصي مصوبا ليقبضها قهرا ويكتبها طفرا فصاح به قف ويمين اجو
فقال وشبه العين يرمقها شزرا

بعشيه ٤٥

ابا حسن يا سيدي هذه اربع مقيم بعشي جائع كبدي حرا فوجه بسحيرا الطلب الرزق حائرا
فلاقيتها في ابنة تلتقط البرا حلت عليها سريعا سبق الهوى فقلت فلا تجوزها ولو ملكت النسرا
فقال علي المرتضى ان جارنا عزيز فلا ترا لكاف ولا قرا فقال علي فذعوفها حمامة
فقال ولا ارضى ولو زدتني عشرا ابا حسن يا سيدي فهي بنتي لتدلي بها والا اموت بها صبرا
والا سيدي منك قطعة من الفخذ كي الطفي بها كبدا حرا فنادى امير المؤمنين لقنبر
الا فات بالسكين واستشر الامرا فغاب قليلا ثم جاء بمدية طليقة حد لا تقطع الصخرا
فمنها من فخذه غير جازع ليطعم ذاك الصقر من فخذه هبرا فصاح به لا تقطعن
فانني انا الروح الامين لك البشرا وهذا اخي ميكائيل جئناك اية
باذن الله نختبرك النصر والصبرا فيا تائها بالمرتضى الطهر حيرا
ايا المذنب العالي تقيس به الصغرا برئت الى الرحمن ممن لها ظلم
على فدك بالسوط قنفذها قسرا فماتت واثار السياط بجنبها و
كلمها غضبا وعقبها عبرا وغسلها الهادي الوصي وضمها الى
قبرها ليلة واودعها سترا فلما اضاء الصبح جاؤوا الا فيها فما
وجدوا الزهراء ولا عرفوا القبرا فلما ارادوا نبشها ثار مغضبا و
[illegible] العضب واعتقى السمرا فصاح عليهم مغضبا يا ال غالب
فاقسم بالرحمن اجزكم جزرا فما نطقوا في نبشها قط كلمة
ولا شهروا سيفا ولا برحوا الشبرا تمت بالخير والسعادة اللهم لا تجعله اخر [illegible]
برحمتك

تذكرة روي ان الغفار بن الحسن دخل يوماً على ابي حنيفة وقال يا ابا حنيفة
ان لي اخاً رافضياً اكبر سناً مني يدعي ان علياً رضي الله عنه افضل من ابي بكر فعلمني ما
افحمه به قال قل له كيف تفضل علياً على ابي بكر مع انه كان يجلس عند رسول الله
في الغزوات وعلي يجاهد وهذا يدل على عظم منزلته عنده اكثر مما لعلي رضي الله عنه
قال الغفار قلته ذلك فاجابني بقوله تعالى فضل الله المجاهدين على القاعدين
اجراً عظيماً وبقوله تعالى ان الله اشترى من المؤمنين اموالهم وانفسهم بان لهم
الجنة يقاتلون في سبيل الله قال قل له كيف تفضل علياً على ابي بكر وهو مدفون
عند النبي وعلي البعيد قبره من النبي بمراحل قال قلته فاجابني بقوله
تعالى لا تدخلوا بيوت النبي الا ان يؤذن لكم وقد دفن رسول الله في بيته
فمن اذن في دفنه بعد وفات النبي فيكون غصباً قال قل له ان عائشة بنتك
زوجة رسول الله اخذ موضعاً عن مهرها فادفنته قال قلته ذلك
فاجابني بقوله تعالى يا ايها النبي انا احللنا لك ازواجك اللاتي آتيت
اجورهن قال قل له ادفنته في ثمنها الذي جعل الله تعالى لها
بالارث قال قلته ذلك فاجابني بان ابا بكر منع ستة النساء
عن الارث بالنقل عن النبي نحن معاشر الانبياء لا نورث
درهما ولا دينارا وما تركناه صدقة فكيف تأخذ بنته ذلك
المكان ارثا مع انه توفي عن بنت وتسعة نسوة ولم تكن حصتها
الا تسع الثمن فلا يكون اصابها في بيضة في حصتها فضلا عن مدفن
فقال ابو حنيفة اخرجه عني فانه رافضي وابنه اخ ملعون ابن الكلب

يا ايها الذين آمنوا

في بطن المؤخر من الدماغ واليه الاشارة بقوله ومن خلفهم والقوة الثالثة الشهوة وهي
موضوعة في الكبد وهي يمين البدن والقوة الرابعة الغضب وهي موضوعة في البطن
الايسر من القلب فهذه القوى الاربع هي التي تتولد منها احوال توجب
زوال السعادة الروحانية والشياطين الخارجة لا يتمكن الشيطان من هذه
القوى الاربع لم يقدر على القاء الوسوسة فهذا هو السبب في تعيين الجهات
الاربع وهو وجه حقيقي شريف فان قيل فلم لم يذكر من فوقهم ومن تحتهم
قلنا اما في التحقيق فقد ذكرنا ان القوى التي تتولد منها ما يوجب تفويت
السعادات الروحانية فهي موضوعة في هذه الجوانب الاربعة واما في الظاهر فيروى
ان الشيطان لما قال هذه الكلام رقت قلوب الملائكة على بني آدم فقالوا يا
الهنا كيف يتخلص الانسان من الشيطان مع كونه مستوليا عليه من هذه الجهات
الاربع فاوحى الله اليهم انه بقي للانسان جهتان الفوق والتحت فاذا رفع
يديه الى فوق في الدعاء على سبيل الخضوع او وضع جبهته على الارض على سبيل الخشوع
غفرت له ذنب سبعين سنة وقال في تتمة التفسير يعني في الاولين وبعض
في الآخرين قد ذكرنا ان المراد من قوله من بين ايديهم ومن خلفهم الخيال والوهم
والضرر الناشي منهما هو حصول العقائد الباطلة وهو الكفر ومن قوله عن ايمانهم
وعن شمائلهم الشهوة والغضب وذلك هو المعصية ولا شك ان الضرر الحاصل
من الكفر لازم لان عقابه دائم وان الضرر الحاصل من المعصية فسهل لان عقابه
منقطع فلهذا السبب خص هذين القسمين بكلمة من تنبيهاً على ان هذين القسمين في اللزوم
والاتصال دون القسم الاول تم بعون الله تبارك وتعالى الله اعلم على اكبر

نفيسة قال الامام الرازي في الجمع بين قوله تعالى هو اهل التقوى واهل المغفرة وبين
قول النبي صلى الله عليه وسلم اللهم اجعلني من اهل التقوى واهل المغفرة ان الاول
من الاول والثاني من الثاني فالاول مجهول والثاني من الثاني والثاني
من الاول معلوم فانه سبحانه اهل ان يتقى من عذابه
تم بعون الله تبارك وتعالى انا الداعي عبده الحاج اللهم وفقنا

علیهم اللعن ما دار السماء جری　　علیهم اللعن ما کرّ الجدیدان

لا ضحک الله سن الدهر ان له　　قواعد عدلت عن کفّتی میزان

ورد فی شتمین فی جوار پیغمبر

کذا اللات والعزّی علی البیت علّقا　　فلیت بقرب البیت ینتقعان

فان دفنا فی بیته وجواره　　فحسبهما بالنار رجز قان

من کلام شافعی

تزلزلت الدنیا لآل محمد　　وکادت لهم صمّ الجبال یذوب

وغارت نجوم واقشعرّت کواکب　　وهتّک استار وشقّ جیوب

والسیف اعوال وللرمح رنّة　　وللخیل من بعد الصهیل نحیب

یصلّی علی المهدیّ من آل هاشم　　ویغزی بنوه انّ ذا لعجیب

لئن کان ذنبی حبّ آل محمد　　فذالک ذنب لست منه اتوب

وهم شفعائی یوم حشری وموقفی　　وحبّهم للشافعی ذنوب

صید الملوک ارانب وثعالب　　واذا رکبت فصیدی الابطال

صیدی الفوارس فی اللقاء فانّنی　　عند الوغا لغضنفر قتّال

من کلام ابن ابی الحدید

یا قالع الباب الذی عن هزّها　　عجزت اکفّ اربعون واربع

لولا حدوثک قلت انک جاعل　　الارواح فی الاشباح والمنتزع

لولا مماتک قلت انک باسط　　الارزاق تقدر فی العطاء وتوسع

اباحسن ان اخّروک وقدّموا　　علیک ثلاثا فهو فی نقصهم یکفی

فذا الف الاعداد ان هی اخّرت　　عن الاصفار صارت الی الالف

یقولون لم قدّمتم علیا علیهم　　ولم اقدّم الدرّ خیر من الحصی

الا تری انّ السیف یزری بنقصه　　اذا قیل انّ السیف خیر من العصا

للمولى الاعظم بحر العلوم قدس سره

[illegible]

من لي باوصاف ... يبلغني   الا الذي فرض الرحمن طاعته

الا العلي فيلقاه ... زين ... لي   على البرية من جن وانس ان

ما استعين ... وله قدم   من ترب ساحته طوبى لاجفان   مع المرتقي

الهادي هداه اسفار توريه   عبر ايات قرآن   اعلام وجرة ...

كان رحمة في طي سطوته   ارام وجرة في اسد خفان

تنزه الرب عن شبه تكبرنا   بانه ورسول الله سيان

فالدين منتظم والشمل ملتئم   والكفر منهدم من سيفه القاني

عم الورى كرما كان الذي شملا   ... الثرى ... من ... ان

كالبرق في بسم ... في حزم   والما ... في سحب من ... ان

تف لهم كيف ضلوا بعد ما ظهرت   لهم بوارق ايات ... بها ان

قد اقتدى برسول الله في ظلم   والناس طرا عكوف عند اوثان

فقاره في دجى في عهد كلهم   اي الوعيد ... جد قرآن

هي جاد ... ابو بكر ... له   ... تحت ... كان

هي ردت الشمس ... ابن حيثمة   ام هي ... الكوكب في بيت عثمان

فهل ... سواه حيث ... لهم   هذا علي ... ولا ... ني

هل في فراش رسول الله بات فتى   سواه اذ خفت ... بنيران

لولاه ما خلقت ارض ولا فلك   لولاه لم يقترن بالعدل ... ني

لولاه ما كان رسول الله ذا عقب   لولاه ما انقدت مشكوة ايمان

لولاه لم يكد ... لفاطمة   لولاه لم يقهروا ... قرآن

هو الذي من رسول الله كان له   مقام هرون من موسى ابن عمران

يا سائلي اين حل الجود والكرم   عندي بيان اذا طلابه قدموا

هذا الذي تعرف البطحاء وطأته   والبيت يعرفه والحل والحرم

هذا ابن خير عباد الله كلهم   هذا التقي النقي الطاهر العلم

لو يعلم الركن من قد جاء يلثمه   لخر يلثم منه ما وطئ القدم

هذا ابن سيدة النسوان فاطمة   وابن الوصي الذي في سيفه ...

هذا علي رسول الله والده   امست بنور هداه تهتدي الامم

هذا الذي عمه الطيار جعفر   والمقتول حمزة ليث حبه قسم

اذا رأته قريش قال قائلها   الى مكارم هذا ينتهي الكرم

يكاد يمسكه عرفان راحته   ركن الحطيم اذا ما جاء يستلم

وليس قولك من هذا بضائره   العرب تعرف من انكرت والعجم

... العرب ... الله ...

[illegible]

هو الذي كان بيت الله مولده فطهّر البيت من ارجاس اوثان

ما كان ربّاً ولكن ليس من بشرٍ وليس يشغله شأن عن الشان

عمّت شمائله الآفاق ان شجرا سقته فهو مع الطوبى كصنوان

يا دار ضعافه فيه حيث ما وصفت يد الاله عليه عزة من شان

اقدامه سحقت ظهر به سحقت يد الاله لتنزيد واحسان

هو الذي صار عرش الرب داخنف اذ صار قرطبه ابناء الكرمان

ما تستقر الرداء السمت صار به كالصوامع من اسس وبنيان

رجب الاكف اذا فاضت انامله لولم يقى حسب شتى يوم طوفان

يفيض راحته للناس معلكة عقد اللاء لى بلا مهل كنبان

من كان نفس رسول عيّنه لامره الشرع تبليغا باعلان

فيا عجبا من الدنيا وعادتها الفاه عد غير الوغد والداني

لولا الوصية فالشيخان اربعه يوم السقيفه بين عثمان اثنان

وقال صهر رسول الله فاطمة لج لذاك وكان الاول الثاني

بين الجماهير في بيداء وقد بلغت بكل من محمد كان من اعقاب عدنان

فقال بلغ والله ناذر انك ما بلغت حق رسالة بتبيان

حتى اذا جدّت الاحداث نعلهم بين اليهود تحقير وخذلان

تقدّمته اناس ليس عندهم نص الاله ولا منطوق برهان

من بعد ما شدد الرحمن امرته على الرسول باحكام واتقان

من انه جعلت ممّن به جملت اهل الكلافة بين الانس والجان

من بعد ذلك ابن هند قام مدعيا ممّو ها امره من ثار عثمان

قال الشيخ العارف مجد الدين البغدادي رأيت النبي صلعم في المنام فقلت له ما تقول في حق ابن سينا فقال هو رجل اراد ان يصل الى الله تعالى بلا وساطتي فحجبته بيدي هكذا فسقط في النار

از بسكه شكستم وببستم توبه فرياد همي كند ز دستم توبه

ديروز بتوبه شكستم ساغر امروز بساغرى شكستم توبه

عن بعض اصحاب الحال انه قال يوما لاصحابه لو انّي خيّرت بين دخول الجنة وبين صلوة ركعتين لاخترت صلوة ركعتين فقيل له وكيف ذلك قال لانني في الجنة مشغول بحظي وفي الركعتين مشغول بحق ربي واين ذاك من هذا

قيل لبعض المجانين وقد اقبل من المقبرة من اين جئت فقال من هذه القافلة النازلة قيل ماذا قلت لهم قال قلت لهم متى ترحلون فقالوا حين تقدمون

قيل لله عجمي لم عمت عينك فقال من النظر الى الثقلاء وحكي انه دخل عليه ابو حنيفه فقال له جاء في الخبر من سلب الله كريمتيه عوضه عنهما ما هو خير منهما فما الذي عوضك فقال في معرض المطايبة عوضني عنهما ان كفاني رؤية الثقلاء وانت منهم

في تعريف الجنة قال الشاعر

جنة الفردوس لا يصلح الا للكرام — لكن ارم واد في الجنة عفوا السلام

اخر

في الخلد جارية بالغنج ماشية — الزوج ساقية في وسط الاشجار

معشوقة حرة حرة في خدها حمرة — كانها درة في نقش دينار

بالدلال مقبلة الشعر مرسلة — للذين سيلة في شط انهار

قد زانها عبث في قربها طرب — في خلقها عجب

اخر

تسقي الولي بها خمرا مشعشعة — خمر الفردوس لا خمر خمار

والطير في غصن الياقوت صالحة — كان اصواتها الحان زنار

فيها طرب من شانه عجب — من حيث شاء من الجنات طيار

زنگ نعمت از بجنین منظر فرح آرا — که چو صبح آفاق را شود محسن ... معطر

در این نقاره روی محروی ... از طاعت — آدم بی حق شد مهر تابان است بدون نور طاعت

حضرت ... که ... شود عکس ...

دلدار نور حقیقت کز القاء نامه — نور بلجه توحید عرفه و مرمری

رحمو و صحو عیان ... فنا و بقا ... عشق است ...

در این صراط طریقت وصول نگذشت — بکوش ای دل محزون از خود ... بادی

اندرز و نصیحتها

جاه است که قدر و منفعت آید که طمع نه

عزلت دهد و مرتبت آید که آزست

زمانه هیچ نبخشد که باز نستاند

مجو ز سفله مروت که شیئه لا شیئی

بهار و گل خوب اگر گشت دو تو به شکن

باش همرخ گل بیخ غم ز دل بر کن

گر توقع خدا خواهی مطیعی الجو باش

ور نه ز پس و پیش خلق نکو باش

تو چنان زی که چو میری برهی

نه چنان زی که چو مردی برهند

دائم گل این بستان شاداب نمی ماند

دریاب ضعیفان را در وقت توانائی

گوش تا خلق را نگه دارد آید

تا بدست جهان بیازاید

گر با خودی تو وحش مانند مشو

ور با همه جمع خوار و سر افگنده مشو

مرد شیخ و دانا مرشد شهاب

مرا اندرز فرمود روی آب

تا نگنی جا بهر قدم دیوار

پیمانه در طلب هیچ کار

با اهل خرد نشین و با طینت پاک

در راه همان باش که در انجمنی

با خلق چنان باش که با خویشتنی

در شهر چنان بزی که در پیرهنی

پاکیزه روی با چو بو پاک دامنی

تاریک از ... گشته ... روشنی

خواهی که چو صبح صادق الوعد شوی

خورشید صفت با همه کس یکرو باش

دامن حرمت بدست آور ز دشمن بگسل

مرد یزدان شود ایمن گذر از اهرمنان

سگ که آن آدمی شرف دارد

که جز دیر و علف دارد

لخت بر غلط پیر ... وش این گو

که ... اعتراز کنید

چون آتش تیز باش و چون آب روان

چون خاک بربار و اکثر مشو

یکی آنکه در خویش خود بین مباش

دگر آنکه در خلق بد بین مباش

انکه ترا توشه ره میدهد

از تو یکی خواهد ده میدهد

از کلمات حضرت [illegible]

حدّ د نفسک کل یوم — کل یوم حال د نفسک

نفس ما چون آینه دان و بصیقل محتاج — صیقلش ده ورزش نیکو آرد [illegible]

ورزش عقل و جسمی توأماً خوشتر بود — زین دو ورزش مایهٔ کالای انسان بی رواج

ورزش جسمی نظام تندرستی را سبب — ورزش عقلی برای رفع ظلمت چون سراج

هر دو جنبش هر زمان با یکدیگر توأم شود — زانکه ما جسم و روح را هست ازدواج

قلب و قالب هر دو تا کسب ترقی میکنند — در صفا و لطف نورانی شوند چون زجاج

تکیه گاه دعوی ما نی منطق است — عاقلان در صحتش هرگز ندارند احتجاج

از کلمات قصار حضرات ائمه دین سلام الله علیهم اجمعین

من رضی عن نفسه کثر الساخطون علیه

مردمان معجب خود خواه هستند دلیر — هرچه گویند جملگی لاف و گزاف بی دلیل

میوهٔ این گونه اعجاب افتضاح است در زمان — احتراز از آن بود تکلیف هر مرد بصیر

کبر و عجب و نخوت از آثار شیطانی بود — زین صفات آزاد شو محبوب باشی نزد [illegible]

[illegible] بهر نقطی بینی بکن نقش چند املائی بی نقش

[illegible] در عشر [illegible] بکن [illegible]

[illegible]

قل للذی بصروف الدهر عیرنا — هل عاند الدهر الا من له خطر

اما تری البحر تعلو فوقه جیف

وتستقر باقصی قعره الدرر

وفی السماء نجوم ما لها عدد

ولیس یکسف الا الشمس والقمر

~~ومسنا من عوادی بؤسه ضرر~~

نگاشته شد بدست حقیر سید نور الدین الحسینی الملکانی النجفی

۳ رجب ۱۳۵۵ ۳۰ ر ع ۱۵

ستاره شعبده باز است و چرخ افسونگر

زمانه شعبده باز است و دهر [illegible]

اگر نه شعبده باز است پس چرا هر دم

هزار نقش برآرد ز حقه دیگر

حال عزت نفس [illegible]

[illegible] حال [illegible] — [illegible]

[illegible]

قمری دیگه شیوع آنها رو کرده / نزد کی تا ... دیگر کرده رنگ ...

تا نه حبس دکوب بیدانه دی بار است / تا نه ... اوردن در بیا کرات

پرسیدم از شیخ سببش گریه گفت / پایین تا تر عشاق قبر کرات

پایین تا تر تا اند حیران / هفت دیگ چلبد خوبرو رشید خوادادست

درد راست تر یکی پیر جلوه کی / در گرفته رواق که تر دیگر دادست

گفت / لقا حبیب بزرای چشم نگاه است

پرسیدم از ماه داس هزار / گفتم چه ابدالشهدا ان در کرات

رفتم که زعمه دیدم یکی نشید / شفو را اداب حساب دادرا است

لقا حمدی پیش کی آنکه حب ... / زرای حیدر ما زیب گلوی اصغرات

رفتم که خیمه گاه شنیدم یکی چرکیی / پیکار خانه با جم جنت کرات

زار دید که بیمار کربلا / دیدم عروس شمر را ماد اصغرات

علام شدن که صدا از کربلا / دیدم که علی اکبر را شاه سرور کرده است

رفتم که بلا اسیر کوب شت علی / شفو را او شفاعت در لدد سیدارت

شاه اند که ما حرد بیعت کی است

مثنوی

وقت از قرش اگر ابتن است / بهر هزار و صد او داستن است

تا وهم دلا فراش کو شال / تا بداند قدر ایام وصال

[illegible]

ساقیا بده جامی زان شراب روحانی
تا دمی بیاسایم زان حجاب ظلمانی
خانه دل ما را از کرم عمارت کن
پیش از آنکه این خانه رو نهد بویرانی
هر کسی کسی دارد یار دلربا دارد
من همین ترا دارم ای که او ندیده‌ای
زاهدی بمیخانه سرخ رو همی دیدم
گفتمش مبارک باد ازهی مسلمانی
ما ز دست غیر از دست سوخته بمیحونم
حور و جنت ای زاهد بر تو باد ارزانی
ما سیه گلیمان را جز بلا نمی شاید
بر دل بهائی زن هر بلا که بتوانی

لغزه

دامدرسه کردم بسی گفت و شنود
وز شرح جهان یک سر مو رخ ننمود
هر چند گشودم بسی مشکلها
زانها بجز افسانه کاری نگشود
خواهی که رهی نکوی تحقیق بری
چون اهل حق از جدال بیباش بری
با اهل خدا نشین و با ایشان باش
باشد که بمنبر بال ایشان پری

در استغفار تقدیم حضرت امام جعفر صادق رضه فرجه اخوی اکبر در
گفته اند

ای که از فیض وجودت همه داریم حیات
ور نه مانند حبابیم و نداریم ثبات

فیض تو گر نرسد جمله فنائیم و عدم | چه بسیط و چه مرکب چه جماد و چه نبات

گرچه خورشید کهی سیر کند از کل باب | لیک بر رشته فیضش نرسد قطع حیات

ای بنور تو منور ملکوت و ملکوت | بعفوت نظری ورنه تباهیم بذات

همه در وادی حیرت مستغرق شده ایم | لطف کن لطف شها تا که شود جمع شتات

ای ز نور رخ تو روشنی جمله ظلام | ضعفا را مددی خاصه بهنگام ممات

ای ز خوان کرمت زنده عالمیان | بر در کاه همه کرده ز فیض حیات

سالک از فیض ... محرم کر کسی ...

برخوار ما جمله ز برخواری ماست | کم خوار شویم از آنکه کم خوار

نفع نان به نان دران نان داد است
و هدت آن نان بپوشیده ...

یک نیم رخت الست ملک بعید | وان نیم دگر ان اعدائک شدید

از لابت نوشته بحر ویست | فرنات فم الفغفور سهند

سالک نامه

...

[illegible]

چه خوش گفت بهلول فرخنده فال
که فی از خدا بیش بودم اراسال

دران دفت که فی بودم آدم نه بود
صفات جلال خدا ام نه بود

این بگفت گواد بداو لرزنت   گوهی دارلدی ارطار بگفت

این رنج شش شد و ال بگفت چار   بگفت چار پنچ شش اهد حصار

ونفس را باشد حصار این چار هشت   راه ادرنی چار حد گوید ...

چو از پیری تو راخم گشت قامت   بامه اد عصا جو بهمامت

دهانت گر تهی باشد ز دندانی   سرد نه ای که نخور عم سلامت

بر لیت گر همی خواهی تخندند   بزون از ریش باشیغ حجامت

یکی رنگ از تو دو سوی سفید است   بره هیچ کاید اداوم اد ا ست

سبلیت را به تیغ تیز تر اش   چرامی ترسی ار تیر ملامت

به تیغ و تیو رادگرش زگردی   بصورت تو جوان تا قیامت

دگر بردی پس از صد سال گوییه   دریغ از این جوانی کرده کامت

دگر عمر از جوانی کرده ای پاکه   زرد هایی چه بیخوانی کاست

حصم ایه مبارکه دی شق لهه ابتدا ایکند اراردن بجمعه [illegible] شنبه بتمه

بتمزات تا جهلی اورد وبعد انرذ ع حبی کیعه ودا کمشت

نار قایت بکنه وصد مرتبه صلوات بوشتد الوشت

رذ ع کیعه برادر صد وپنجاه ده مرتبه تکرار الااوذ

اوذ صد وپنجاه ده ات وبعد از تمام بعد صد مرتبه

صلوات بوشته واگر این کار صبح باشه جلیل جلوت

دایه تا الی کهف قرار باه حوافت بشد ولا کفی ام

ابلی عد دحفه ایه ات)   یا بکتا فوش

عزمت علیکم یا معشر الجن بحق هذه الاباف والاسماء

وبحق قل اوحی الی انه استمع نفر من الجن الله فی ذلک

شمشا [illegible] علیقا تلیقا عند الله فی قلوبهم مسروق

مسروقا اجب یا احمر اجب یا ابیض اجب یا ابا

ولی کلا کلا بحق میمون الحبشی حاضر شو حاضر شو

حاضر شو الساعة الساعة الساعة بحق توریة موسی

وبحق انجیل عیسی وبحق زبور داود وبحق فرقان

محمد صلی الله علیه واله وسلم

[illegible]

شاه قاسم انوار رحمة الله علیه

سربلندی بین که دائم در سرم سودای اوست
قیمت هر کس بقدر همت والای اوست

گر ترا آید پیام از حضور سوی خطاب
هان به هم فراز مشتاقان استغنای اوست

بنده آن چشم مخمورم که از مستی و ناز
در میان شهر در هر کوچه غوغای اوست

ای دل از راه عشق از خوردن غم غم مخور
تا به شادی عالم برکت غمهای اوست

از تو تنها مانده قاسم گر تو تنها کش مباد
بو جرم غمهای عالم بر دل تنهای اوست

شیخ بهائی قدس سره

العزلة عن الخلق هو الطريق الاقوم الاسد كما ورد في الحديث فر من الخلق فرارك من الاسد فطوبى لمن لا يعرفونه بشيء من الفضائل والتزام الامر سالم من الآثام والرزايا فالفرار الفرار عنهم والبدار البدار الى الخلاص منهم وبهذا يظهر ان الاشتهار بالفضائل في جملة الآفات وان خمول الاسم امان من المخافات فاجلس نفسك في زاوية العزلة وقد قلت في ذلك وان كنت غير سالك هذه المسالك

نظم

کردم دلرا اگر نبد منصب خویش — در گوشه عزلت از پی اصلاح خویش
در قوم الخلق بر آن خانه زدم — قفلی که نساخت قدرت کس مفتاحش

ومن سوانحه رحمه الله

در کوی تو ... بر آرام — بازمید قلندری را
تکیه بر خرابگاه بعشق است

جمعه ۲ ربیع الثانی ۶ از ذا فلس

بفرین خورد نی

تخم انیسون ۵ درم — گوگشنی ۵ درم — زاز ۶ له ۵ درم

مرتبه دیگر او دیتر

هزار گوش — تا بیکه — دری عطار

اکلیل الملک از هر یک ۱ درم

تخم سپندان ۵ درم — بعال ۷ درم — با روح ریب

عدد ۵ از یک اونه با اینها و یکو ش شد بر لیف

نی اگر اینها نشنید — عشار الملک — با بیبر

شبت — تاتر بن — سی کمس — تاس

حنه — حقنه

نقش ... شبت — با به

الباه نوره عذاب بر گس

جهت عرق النساء و درد ساق

زعفران افلاد تریاک

دم ام ام

این سه قلم خوب تر الکویلی هر سه را

با کوه مخلوط کرده ۲۴ ساعت

در ظرف سربسته محفوظ باشد

بعد از آن بنفش قلم دواهای دیگر را

کوبیده با کوه با آن سه قلم خوب

مخلوط کرده حب تا یار اندازی

ه عدد شیر تا یار انگشت قلم بود

لک لکه الخود جوهر آبنوس زرد آلو [illegible] جوهر فوندا

ام دم ام

مصطکی جوهر حسن لبان ورق طلا حاج

ام ام آسید یا توتیک

علیا لیمر نقاب روان شد تقیتکده

[illegible] اغیار بدن نازنین شاه

گفتا که ای عزیز [illegible] که در دم شکسته

[illegible] جشم [illegible]

بجهت خوابی کربیه هر کس در مجلس [illegible] بخواند هر [illegible]

هو الحبیب الذی ترجی شفاعته لکل هول من الاهوال مقتحم

شده با قرس من گیخ با سلوان باشد [illegible]

جو تکه [illegible] یک [illegible] شد [illegible] پادشاهی گن

دو مثقال زرد [illegible] بقدر یک مثقال [illegible] الفار سفید

مطلع او کند بعد از آن قطع شدن [illegible] بعد از آن

سه مثقال از کاس نقیه [illegible] بعد از [illegible] این دواها

[illegible] کند [illegible] کاس نقیه شده [illegible]

کاس [illegible] شده [illegible] باشد [illegible]

[illegible] بعد از عمل [illegible] کند تا سه دفعه [illegible]

نصیحت

یکروز پسری بود [illegible] پدر پسر را گفت [illegible] گفت

ای نازنین پدر تو صورت خوبان ندیده‌ چشم سیاه و زلف پریشان ندیده

چشم سیاه و زلف پریشان [illegible] در زمان تو دادن ایمان [illegible]

پدر گفت

ای نازنین پسر تو [illegible] ندیده رنج عیال و ناله طفلان ندیده

رنج عیال و ناله طفلان [illegible] در زمان [illegible] گمان ندیده

[illegible] عذاب جوانمرد [illegible] اندر جهنم که در کی خواهد بود

الهی [illegible] عذاب [illegible] الهی [illegible] کی خواهد بود

من کلام حضرت شاهنشاهی
ناصر الدین شاه است

دوست باید ز دوست در گله باشد — ور نباید رو مگو حوصله باشد

گه ز پریشانی موی طره لیلی — خواست که مجنون اسیر سلسله باشد

رو ده و ره ار نبد چیست عاشق معشوق — عاشق و معشوق را به یک دل باشد

شد روان کی رهبر قافله شاید — خسته دلی در بیابان قافله باشد

عاشق صادق بغیر دوست نبیند — مغرب و مشرق اگر چه فاصله باشد

شخصی از زنی درشت سؤال کرد که باکره است یا ثیب

سؤال

چیست پنهان زیر دامن نیکوان نازک بدن — نقش خاتم آهوی چین خط اندر ختن

ردای گرد و تر قفا اندر اندرون نقش چین گلگون — جواب: نقره ای همکید لب بدخشان ارس

ابتداء ختم ایام کتابی وعده آن ۳ شنبه ۵ یکشنبه ۷ سه شنبه

۹ سه شنبه ۱۱ چهارشنبه ۱۳ پنجشنبه ۱۵ جمعه و دیگر باین قسم هم دارد

شده ۱ دوشنبه ۳ سه شنبه ۵ چهارشنبه ۷ پنجشنبه ۹ جمعه ۱۱ شنبه

۱۳ یکشنبه

اصول السیر والسلوک الی الله تعالی علی ما قرره بعض عشرة

الأول التوبة الثانی الزهد الثالث التوکل الرابع القناعة

الخامس العزلة السادس ملازمة الذکر السابع التوجه الی الحق

الثامن الصبر التاسع المراقبة العاشر الرضا

شعر

رضیت بما قسم الله لی — و فوضت امری الی خالقی

لقد احسن الله فیما مضی — کذلک یحسن فیما بقی

تفسیر بقراط الحکیم معنی الانسان

قال ما اجتمع فیه وصفان اولهما ... اوله اسم یدل علی معنی البیضاء

وثانیه کثالث الثانی وثالثه کثانی الثانی وثانیهما عین الاول

الثانی ثانیه کثالث الاول وثالثه کثانی الاول ثم قال من عرف

معنی هذا الکلام فهو واجب الاکرام — در تعریف امیر المؤمنین علیه السلام

ای علم ملت نفس نبول — حلقه کش علم تو گوش عقول

ای تو مختوم کتاب وجود — وی تو مرجع حیات وجود

داغ کش نافه تو مشک ناب — خوشه ده مایه تو آفتاب

خازن سبحانی و تنزیل وحی — محالم ربانی و تأویل وحی

آدم از اقبال تو موجود شد — چون ز تو خلف داشت مسجود شد

تا که شده گیتی تو نور آب — نه فلک از جوش زبان نور داد

راه حق و داور پیر گرفت — ما قبل ... تو نور ...

آنکه ترا گشت از تو غیری گزید — نور بداد آنکه ظلمت خرید

وانکه نشد بر در کوی تو خاک — خاک سیه نشد و کو ... زرد

در توحید

هر چه اندیشی پذیرای فناست — آنکه در اندیشه ناید آن خداست

لقد صار قلبی قابلا کل صورة — فمرعی لغزلان و دیر لرهبان

عشقتک طفلا واتخذ تک صاحبی — فحر عشق ما الهجر فاتحة الوعد

لعلک تشفینی وتشفی صبابتی — بفاتحة الاعراف من ورق المشهد

[illegible]

جهت پیدا کردن دفینه

طلسم دفینه را به هر نقش همه بگردان هر روز
سفیدی که تا به سر آب دیگ سرش در شقه شود
بدکه رها کن هر جا که دفینه شود در آنجا ایستاده
با نقاره نشان میدهد دفینه به همراه گردش کنی

[illegible]

جهت درد چشم خیلی نافع است

رز را دو تکه قطع میکنند آبی که از رز
تقاطر میشود نافع است

در توحید للخسرو دهلوی

تو پیدایی جهان غیر از تو نیست — زبانی و لسانی غیر از تو نیست
هر آن رمزی که در دل کردم نهان است — زبانی و آسمان او همان است

ایضاً در توحید لغیره

خدا جو یکی واحد اول باشد — که همه بر هوا محیط باشد
هر آنچه بجز او جو دیده شد — نقش دومی چشم احول باشد

قصیده من کلام شمس [illegible]

نوالعجب بهاییم که در صنع یزدان دیده ام — در بیابان فندق از بالای عقلان دیده ام
هست یزدان خالق این نوالعجب قدرتش — هر به فندق علم را از پای عقلان دیده ام
تماشا دیدم گویی از کار چون گردم نظر — هفت دریا معلق در کاسه جوشان دیده ام
کاه است فرق است ابر زرش بر تاج نور — عین سمع الف و فهم در آن مس جوش دیده ام
صد هزاران مرغ دیدم آشیان از غنچه — جمله را اندر هوا با جسم با جان دیده ام
غنچه رفت باشد آن مرغ و بیدار سوخته — مو فتاد را در هوای جسم با جان دیده ام
از ذری دیدم تحفه همنشین بیسبب — رگ بره هر دو را همراه حریان دیده ام
اهو است نفس است ببین عزت حمه [illegible] — رگ شیطان عقل جان بره دیوان دیده ام
چارصد جا گر بدیدم با چیپی چار دیگر — جمله کارها بها نی گشت سلطان دیده ام
جا گرفت السنه را جمله در زندان روح — روح را در ملک شی مانند سلطان دیده ام
سیصد و شصت دگر دیدم درخت ارغوان — در سر دسته جمله را یک قطره باران دیده ام
میوه‌ای که جمله در اعضای انسان دیده ام — سیصد و شصت و دگر تا درخت ارغوان
این همه فرما نبرند از بهر تو ای آدمی — حیف باشد گر ترا نا بر راه فرمان دیده ام
شمس تبریزی بگفت از مدح شاه نو کفن — سینه را بر کوهی لعل بدخشان دیده ام

سئوال قاضی فتاح س و جلد ع

کمان ابرو کمان گوی که من زبانم کشیدی زیر لحیم کمان داری بزندانم

بیم یوسف که جاوادی مرا در گوشه زندان دیا یعقوب بادام رهی لا یکلف الله خوانم

حدیث اکرم الضیف از نظرها محو شد گویا اگرچه کافرم اما با بیش شرح سلمانم

نکشتنهی بدی بادام مرا چون ببینی شیدا کنون چون جعد جادوگه دارکج دیرانم

از آن خانه دل میر محبت داشتم لولو مرجان کنون خون میچکد هر صبح دم از نوک مژگانم

اگر چنین بدم بالک میان کرهاک بد انسن نفهمیدم غلط کردم پشیمانم

جواب سرنامه اصفهان بهادر اعظم

جبین پر چین کمان گوی که من زنده بزندانم که از ره میتوان بردن بدین سر یک دستانم

مرا کفر تو از ره میتوان بردن بدانستی که من پرورده دست خدیو ملک ایرانم

حدیث اکرم الضیف آدمی خواندی نفهمیدی که من دارنده لا تقتلوا باید نکهبانم

~~اگاه یوسف یعقوب ... نفهمیدی~~

زچاه یوسف یعقوب بیرون نقد کردم کی تو جادو که متم موسی در کیرات ثعبانم

سخن دور است از جنبی داعی جانی خواندم جواب احسنو بشنو بیان از چاه زندانم

سگ در بند چیزی است بند داد تا پایان دانست به برج اینجی که بند امور انقلاب

که تو را دشمن گوی داعی حد از اعتبار بیند رو در شعر سلم حوام کو

او را حیا و عیب[illegible] از رسول اکرم [illegible]

محدثین شیعه و سنی در کتب مؤلفات خود نقل کرده اند صاحب

مقامی واقع شد بر صدق این خبر و با الحسن و العیان

به چشم خود میبینیم که مقام الفصاحت از نهاد و

بداه دقت برای اینکه قطع عقود ما کمان کنند این مطلب

بی اصل است بنا بر یک خبر در کتاب حیاة الحیوان دمیری

صاحب حیوة الحیوان که یکی از علمای اهل سنت و جماعت است

در ذیل لغت بخت که به معنی قسمی از شتر است از حضرت رسالت

پناهی حدیث نقل کرده که فرموده سیکون فی آخر هذه الامة

رجال یرکبون المیاثر حتی یأتوا ابواب مساجدهم

نسائهم کاسیات عاریات علی رؤسهن

کاسنمة البخت العجاف العنوهن فانهن

ملعونات

درجواب عرضحال مرزاحمد

راجع باستعفا ... در اداره

دوائی که ... اشعار ... دارد اداره

... بشد ...

... در قسمت اداره ... دارد

... آن ... سابقه نیست

... دارد ...

... اداره ...

شوقی اداره ...

... وزارت ...

... وزارت ...

... بلبل ...

... بلبل ... هوش

نظم

تو را ازو گیتی برآورده که / بچندین میانجی بپرورده که

نخستین فطرت پسین شمار / تویی خویشتن را به بازی مدار

ای نامه تو ملک جهان یافت دلم / وز لفظ و شعر جادوان یافت دلم

دل مرده بدم چو نامه شد بر خوانده / از هر طرفی هزار جان یافت دلم

با مادر خویش مهربان باش | با بچه خویش پاسبان باش
بر شوهر خویش سازبان باش | بر گریه خویش شادمان باش
بر دختر خویش نگهبان باش | بر عمه خویش مهربان باش
بر منزل خویش زودمان باش | بر خانه خویش ناودان باش
بر مرده خویش نوحه خوان باش | بر زنده خویش رقصه خوان باش
بر محمل خویش سایبان باش | بر غنچه خویش باغبان باش

یا بر شنت چه هاکه همراه است | خنک آن کس که از خود آگاه است
پس این کره قرص خورشید است | زیر این ابر زهره و ماه است
گوهری در درون این سنگ است | یوسفی در میان این چاه است

ای خنک آن کس که از خود رسته شد | در وجود زنده پیوسته شد
وای از آن دانا که با نادان نشست | مرده گشت و زندگی از وی بجست
نار خنده آن با غراحنه آن کند | صحبت مردانت از مردان کند

قال السيد رحمه الله عليه صلوات الله ثم في مقاماته وإما علمه صلوات الله
عليه فهو الذي قال سلوني عما فوق العرش فإني اعلمه بعلم احاطة
لا علم خبر ثم نقل قصيدة البرسي هذه ::

يا آية الله بل يا فتنة البشر | يا غاية الله بل يا منتهى القدر
يا من إليه إشارات العقول ومن | فيه الأفكار تحت النجو والحجر
هيمت افكار ذي الافهام حتى رأوا | آيات شأنك في الايام والعصر
يا اوله اقوا نورا و معرفة | يا باطنا ظاهرا في الغيب والاثر
لك المعجزات بالنطق البليغ لكا | لك الآيات بالإبدائيات السور
كم خاض فيك اناس فانتهوا حاذا | فعاد كل محجوب عن نظر بمقدار
انت الذي لم حارت البصيرة | عليه في شكلات العقول والعبر
انت الغني عن الدنيا وزخرفها | إذ انت ساه عنها في نور البشر
فليس قبلك للافهام ملتمس | وليس بعدك تحقيق لمعتبر
تفرق الناس في سعاك واختلفوا | فالبعض في جنة والبعض في نحو
الناس فيك ثلاث فرقة رفعت | وفرقة بالحب والقدر
وفرقة رفعت الى النور برفعها | والا انصارها فيها هو اعور
تقاطع الناس الا فيك واختلفوا | الا عليك وهذا الموضع الخطر
وكم اشاروا وكم ابدوا وكم نطقوا | والفضل فيك بادر مستتر

اسماء کر السبع شی النیرین کما صفات السبع کما الله فلله در الله

و ولدک الغر کالادراج فی فلک المعنی و انت مثال الشمس و القمر

و تم بهم الآل آل الله من علقت بهم یداه نجی من لجة الخطر

سل الله ما به معراج النبی الی اوج العلو و کم فی السموات عبر

یا ترکک رسول ها [illegible] و تر کک نجی غیر مشتهر

اجبر قدرا کی وصف بحقیقته و انت فی المعنی بشر الغنی والله

[illegible]

حکی ان مولانا الامام زین العابدین علیه السلام کان حاجا واقفا

فی عرفات فقال له بعض مواليه يا ابن رسول الله ما اكثر الوفود

هذا العام فقال عليه السلام ما اكثر الضجيج واقل الحجيج

فقال ادن منی فدنی منه فمسح علی عينيه فقال انظر

ما تری فی الموقف قال رأيت فيها قردة وخنازير

وحيات وعقارب و [illegible] رأيت قليلا

[illegible] علی صور [illegible]

[illegible] و [illegible] طوائف الناس [illegible] صور

[illegible] الیها [illegible] المقامات [illegible]

کلام شمس [illegible]

زاذل جمال تو زده چه دم ز تجلیات [illegible] / [illegible] تو دم [illegible] ز لمعات [illegible]

[illegible] کنه الصفات [illegible] / [illegible] تجلیات [illegible]

تو [illegible] نه [illegible] لصفات ذات [illegible] / نه [illegible] تو [illegible]

نه [illegible] تو [illegible] / [illegible] تو [illegible]

نه [illegible] تو [illegible] خویش [illegible] / نه [illegible] عشق [illegible]

نه [illegible] / نه [illegible]

نه [illegible] تو [illegible] خون خویش [illegible] / همه [illegible]

[illegible] ز لمعات [illegible] / نه به [illegible] ذات تو [illegible]

نه [illegible] تو [illegible] / نه [illegible] صفت [illegible]

[illegible] نه صاحب [illegible] / نه [illegible]

همه طوائف انبیا [illegible] / [illegible]

همه [illegible] / [illegible] تو [illegible]

چه [illegible] / تو [illegible]

همه ذره [illegible] تو [illegible] شمس [illegible] / [illegible]

[illegible] به زبان شمس تو [illegible] [illegible]

ای [illegible] تو [illegible] اقلیم [illegible] / تو عرش [illegible]

[illegible] عقول [illegible] / [illegible] تو [illegible]

[illegible] علم [illegible] / [illegible] ذوالفقار تو [illegible]

یا قاهر العدو و یا والی الولی / یا مظهر العجائب [illegible]

ای گوهر یگانه و در لطف [illegible] / [illegible]

ای آفتاب روشن [illegible] / [illegible] تو [illegible]

ای [illegible] / یا قاهر العدو و یا والی الولی یا مظهر العجائب [illegible]

ای [illegible] آفتاب [illegible] تو [illegible] / [illegible] عشق [illegible] تو [illegible]

[illegible] تو [illegible] / [illegible]

خطی نوشته انه باسلوب مقطع — خیره کلی بحر دعم سیسیع یا قاهر علی

ش‌ها تو لب ز بعهی مالک آب

چون اسم ولکیم اله شد خطاب — رای تو باصواب و عطای تو مستجاب

برو کنند ملکت بواقب — منوشته نام احمد القاب تو ز آب

یا قاهر العدو و یا والی الولی — یا مظهر العجائب یا مرتضی علی

ای حامی طراز قبای جلال تو — نور منیر شعله شمع جمال تو

و جبرائیل اقتاب زحوال نوال تو — آیات سر غیب الی ... تو

یا قاهر العدو و یا والی الولی — یا مظهر العجائب یا مرتضی علی

ای شهنشاه ملک لحمی ستمام تو — ایوان قبر سان حرم احترام تو

چرخ سپهر درکنف اهتمام تو — در ملک شرع سکه شاهی بنام تو

یا قاهر العدو و یا والی الولی — یا مظهر العجائب یا مرتضی علی

ای محرم حریم سراپرده عیسی — حارث الثقال تو شهد جبر

ادریس دلبند دلکش و ایوب ... — راز تو نگاشته باقی در انگشته عیسی

در چشمه بلالک تو قطره است نبی — گشته مسیحی ... داده عیسی

یا قاهر العدو و یا والی الولی — یا مظهر العجائب یا مرتضی علی

ای ... بیمت تو بر جهان زده — قائم بیزدم بر ... ای زده

کلک تو در فلک رقم اختران زده — دی ... تو در ... زده

جام سپهر از کف تو ... زده — یا قاهر العدو و یا والی الولی

در گلشن ولای ... سر دیا ... — سر دلی ... آل و یاسمن حسن

زین العباد و باقر و جعفر ... — چون ... کل نبی ... پسرن

موسی کاظم ... عسکری حسن — مهدی ... سکی ... یا قاهر ...

للبيد بن ربيعة العامري

الا كل شيء ما خلا الله باطل — وكل نعيم لا محالة زائل

الا تسألان المرء ماذا يحاول — أنحب فيقضى أم ضلال وباطل

الا انما الدنيا كمنزل راكب — اناخ عشيا وهو في الصبح راحل

... الله ... الايام والذنب ... — ... الموت والقبر ...

حياتك في الدنيا غرور وحسرة — وعيشك في الدنيا محال وباطل

... الله ... فانك ... — وبادر ... الموت ... نازل

وكل ابن انثى لو تطاول عمره — الى الغاية القصوى فللموت آيل

وكل اناس سوف تدخل بينهم — دويهية تصفر منها الانامل

وكل امرئ يوما سيعرف سعيه — اذا حصلت عند الاله الحصائل

للشافعي

لو ان احمد ... ... — ... ... النجم ...

كفى في فضل مولانا علي — وقوع الشك فيه انه الله

ومات الشافعي ليس يدري — علي ربه ام ربه الله

قال السيد نعمة الله عليه رضوان الله تعالى في مقاماته

واما علمه صلوات الله عليه فهو الذي ... على فوق العرش

فاني اعلمه علم احاطة لا علم خبر ... تحقيق البرية ...

يا آية الله بل يا فتنة البشر — يا غاية الله ... يا ... القدر

يأتي اليه اشارات العقول وفي — ذاته الالباب ... والفكر

[illegible]

دی من تو اه عالم آرا ای همه — گر ماه گران ... سزاوار همی
وصل تو شبتهٔ ... همه — در ما جمله کس ... سزاوار همه

بجهت اقسام جرب و خارش بدن صفت روغن ببره بسیار نافع است
ببره را الو تخم پاک کرده در میان طرح با آب آهک با آتش بسیار نرم بگدازند
در بخار ... پخته کرده و مانند ظرف ... شده ... خارش بیرون ...
و بعد از پخته شدن چنگ ... آب ببره را صاف کنند و همان آب
باب میان دیگ مخلوط کنند و بعد نصف آب روغن کنجد داخل کنند
در آتش نرم جوش داده تا آب تمام شود روغن خالی بماند همان روغن را
در شیشه ضبط نموده ... خارش استعمال نماید بجهت معالجه ... سنگ ...
در میان اشتر ... غال سرخ کرده میان شیر گاو یا دختر بگدازد
و سه چهار مرتبه بعد از میان شیر برداشته میان قلیه ... کوفته را
نگاه داشته ... بگدازد و قلبه را در گل ... بگیرد و آن
گل را بعد از خشک شدن در میان آتش یکشبانه روز بگدازد
بعد همان ... را با شیر دختر ... بموضع ... کنند

یغز آنکس که ... بنو عشق یار — بهر او بالله ... اف ... یار

یوسف گمگشته باز آید بکنعان غم مخور — کلبه احزان شود روزی گلستان غم مخور

گوی بجز نقطهٔ موهوم ... نیم — پس مبطلی کلام حکیمان دهان تست

ای آنکه ... دهان تست — طوطی که هیچ غرض ... بوستان تست
طوطی که هیچ غرض ... بوستان تست

٧٠
٣٠
١٠
٤٠
١٠
٢٠
١٠
٣٢٦

بسم الله الرحمن الرحیم ١٠٠١

بلبل برگ گلی خوش رنگ در منقار داشت — کاندران ... زار داشت

ای غریبی که ز جد بهتر پدر خویش جدائی
خفته در خاک خراسان تو غریب الغربائی

٦٠٠٢٣

١٠٥٢٠٢

صد و بیست چهار

جبه یا جشن سوا درزخم لشو دجراحت کنه جیوه یخمقال یمان

یادون بریج رنجه دب امی را باشتاو بروا رنجته بادسته صمدیه ماید

ان قدر بزرد وصله یه کنده جیوه لشیه لشو بید یخمقال داروشکنه رانزم

[illegible]

الدله

کلام حضرت ...

من لم یقدر ... فلیقرء ...

... و
صحیفه اول آدم
و صحیفه ثانی داود علیه السلام
و صحیفه ثالث
... علیه السلام
و چهارم حضرت امیر
... علیه السلام

الآن ... الحمد ...
... و حساب و ...

[illegible]

